

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
THEATRERIA

EVRIPIDES
ALCESTIS

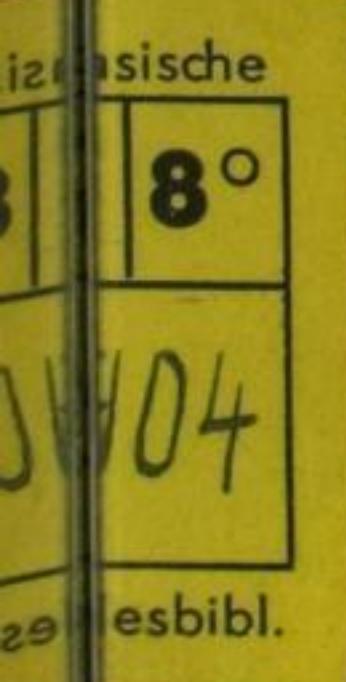
EDIDIT

A. GARZYA

ISBN B.G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT

1983

AKADEMIE DER WISSENSCHAFTEN DER DDR
ZENTRALINSTITUT
FÜR ALTE GESCHICHTE UND ARCHÄOLOGIE

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

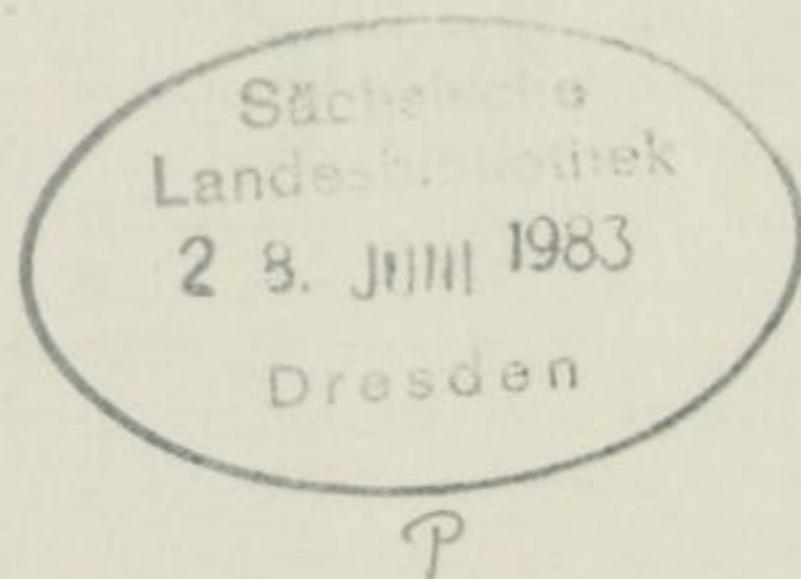
BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1983

EVRIPIDES
ALCESTIS
EDIDIT
ANTONIVS GARZYA

BSB B. G. TEUBNER VERLAGSGESELLSCHAFT
1983

BIBLIOTHECAE TEVBNERIANAE
HVIVS TEMPORIS
REDACTOR: GÜNTHER CHRISTIAN HANSEN

P

© BSB B. G. Teubner Verlagsgesellschaft, Leipzig, 1980 und 1983

2. Auflage (verb. Nachdr. d. 1. Aufl. 1980)

VLN 294 · 375/7/83 · LSV 0886

Lektor: Manfred Strümpfel

Printed in the German Democratic Republic

Grafische Werke Zwickau III/29/1

Bestell-Nr. 665 974 0

DDR 20,- M

ΥΠΟΘΕΣΙΣ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ

I

Ἄπόλλων ἥτήσατο παρὰ τῶν Μοιρῶν ὅπως ὁ Ἀδμητος τελευτᾶν μέλλων παράσχῃ τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκόντα τεθνηξόμενον, ἵνα ἵσον τῷ προτέρῳ χρόνον ζήσῃ. καὶ δὴ Ἀλκηστις, ἡ γυνὴ τοῦ Ἀδμήτου, ἐπέδωκεν ἑαυτήν, οὐδετέρου τῶν γονέων θελήσαντος ὑπὲρ τοῦ παιδὸς ἀποθανεῖν. μετ' οὐ πολὺ δὲ ταύτης τῆς συμφορᾶς γενομένης Ἡρακλῆς παραγενόμενος καὶ μαθὼν παρά τινος θεράποντος τὰ περὶ τὴν Ἀλκηστιν ἐπορεύθη ἐπὶ τὸν τάφον καὶ τὸν Θάνατον ἀποστῆναι ποιήσας ἐσθῆτι καλύπτει τὴν γυναικα, τὸν δὲ Ἀδμητον ἡξίον λαβόντα αὐτὴν τηρεῖν. εἰληφέναι γὰρ αὐτὴν πάλης ἄθλον ⁵ ἔλεγε. μὴ βονλομένου δὲ ἐκείνου ἔδειξεν ἦν ἐπένθει.

II

Ἀλκηστις, ἡ Πελίον θυγάτηρ, ὑπομείνασα ὑπὲρ τοῦ ἴδιου ἀνδρὸς τε-¹⁰ λευτῆσαι, Ἡρακλέους ἐπιδημήσαντος ἐν τῇ Θετταλίᾳ διασώζεται, βιασαμένου τοὺς χθονίους θεοὺς καὶ ἀφελομένου τὴν γυναικα. παρ' οὐδετέρῳ κεῖται ἡ μυθοποιία.

Τὸ δρᾶμα ἐποιήθη ιζ'. ἐδιδάχθη ἐπὶ Γλαυκίνον ἀρχοντος †τὸ λ†. πρῶτος ἦν Σοφοκλῆς, δεύτερος Εὑριπίδης Κρήσσαις, Ἀλκμαίωνι τῷ διὰ Ψωφῖδος, Τηλέφῳ, Ἀλκήστιδι. <...> τὸ δὲ δρᾶμα κωμικωτέραν ἔχει τὴν ¹⁵

ARGUMENTVM

καταστροφήν. ή σκηνὴ τοῦ δράματος ὑπόκειται ἐν Φεραῖς, μιᾶ πόλει τῆς Θετταλίας. συνέστηκε δὲ ὁ χορὸς ἐκ τινων πρεσβυτῶν ἐντοπίων, οἱ καὶ παραγίνονται συμπαθήσοντες ταῖς Ἀλκήστιδος συμφοραῖς. προλογίζει ὁ Ἀπόλλων. τείσιδ' ἔχορηγοί τ.

5 Τὸ δὲ δρᾶμά ἔστι σατυρικώτερον, ὅτι εἰς χαρὰν καὶ ἡδονὴν καταστρέφει παρὰ τὸ τραγικόν. ἐκβάλλεται ὡς ἀνοικείας τῇ τραγικῇ ποιήσεως ὁ τε θρέστης καὶ ἡ Ἀλκηστις, ὡς ἐκ συμφορᾶς μὲν ἀρχόμενα, εἰς εὐδαιμονίαν δὲ καὶ χαρὰν λήξαντα, <ἄ> ἔστι μᾶλλον κωμῳδίας ἔχόμενα.

1 καταστροφήν **V¹** κατασκενήν **V** | ἡ μὲν σκηνὴ **B** || 2 ὁ δὲ χορὸς συνέστηκεν **B** || 3 τῆς . . . συμφορᾶς **V** || 4 Ἀπόλλων] ἥλιος **V** | Τεισίας ἔχορηγει *interpr. Bergk Wil.* || 6 τὸ τραγικόν *Leo: τοῖς τραγικοῖς V* | ἀνοίκεια **Va** | τῇ τραγικῇ *Garg.: τῆς τραγικῆς V* || 8 *inser. Herm.*

ΤΑ ΤΟΥ ΔΡΑΜΑΤΟΣ ΠΡΟΣΩΠΑ

ΑΠΟΛΛΩΝ
ΘΑΝΑΤΟΣ
ΧΟΡΟΣ
ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ
ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ΑΔΜΗΤΟΣ
ΠΑΙΣ ΑΛΚΗΣΤΙΔΟΣ
ΗΡΑΚΛΗΣ
ΦΕΡΗΣ
ΘΕΡΑΠΩΝ

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

ΑΠΟΛΛΩΝ

Ὦ δώματ' Ἀδμήτει', ἐν οἷς ἔτλην ἐγὼ
θῆσσαν τράπεζαν αἰνέσαι θεός περ ὅν.
Ζεὺς γὰρ κατακτὰς παῖδα τὸν ἐμὸν αἴτιος
Ἀσκληπιόν, στέρνοισιν ἐμβαλῶν φλόγα·
οὐδὲ χολωθεὶς τέκτονας Δίου πυρὸς
κτείνω Κύκλωπας· καὶ με θητεύειν πατὴρ
θνητῷ παρ' ἀνδρὶ τῶνδ' ἄποιν' ἡνάγκασεν.
ἔλθων δὲ γαῖαν τήνδ' ἐβουφόρβονν ξένω,
καὶ τόνδ' ἔσωξον οἶκον ἐς τόδ' ἡμέρας.
οσίον γὰρ ἀνδρὸς ὅσιος ὁν ἐτύγχανον
παιδὸς Φέρητος, διν θανεῖν ἐρρυσάμην,
Μοίρας δολώσας· ἥνεσαν δέ μοι θεαὶ
Ἀδμητον ἄδην τὸν παραντίκ' ἐκφυγεῖν,
ἄλλον διαλλάξαντα τοῖς κάτω νεκρόν.
πάντας δ' ἐλέγξας καὶ διεξελθῶν φίλους,
πατέρα γεραιάν θ' ἥ σφ' ἔτικτε μητέρα,
οὐχ ηὔρε πλὴν γυναικὸς ἥτις ἥθελε
θανεῖν πρὸ κείνου μηδ' ἔτ' εἰσορᾶν φάος·

5

10

15

20   ἦ νῦν κατ' οἴκους ἐν χεροῖν βαστάζεται
 ψυχορραγοῦσα· τῇδε γάρ σφ' ἐν ἡμέρᾳ
 θανεῖν πέπρωται καὶ μεταστῆναι βίον.
 ἐγὼ δέ, μὴ μίασμά μ' ἐν δόμοις κίχη,
 λείπω μελάθρων τῶνδε φιλτάτην στέγην.
 25   ἥδη δὲ τόνδε Θάνατον εἰσορῶ πέλας,
 ίερῆ θανόντων, δς νιν εἰς Άιδου δόμους
 μέλλει κατάξειν· συμμέτρως δ' ἀφίκετο,
 φρουρῶν τόδ' ἡμαρῷ θανεῖν αὐτὴν χρεών.

ΘΑΝΑΤΟΣ

- ἄ ἄ·
 τί σὺ πρὸς μελάθροις; τί σὺ τῇδε πολεῖς,
 30   Φοῖβ'; ἀδικεῖς αὖ τιμὰς ἐνέρων
 ἀφοριζόμενος καὶ καταπαύων;
 οὐκ ἔρχεσέ σοι μόρον Αδμήτου
 διακωλῦσαι, Μοίρας δολίω
 σφήλαντι τέχνῃ; νῦν δ' ἐπὶ τῇδ' αὖ
 35   χέρα τοξήρη φρουρεῖς δόπλισας,
 ἢ τόδ' ὑπέστη πόσιν ἐκλύσασ'
 αὐτὴν προθανεῖν Πελίον παῖς.
- AΠ.   θάρσει· δίκην τοι καὶ λόγους κεδνοὺς ἔχω.
 ΘΑ.   τί δῆτα τόξων ἔργον, εἰ δίκην ἔχεις;
 40 AΠ.   σύνηθες αἱεὶ ταῦτα βαστάζειν ἐμοί.
 ΘΑ.   καὶ τοῖσδέ γ' οἴκοις ἐνδίκως προσωφελεῖν;
 AΠ.   φίλον γὰρ ἀνδρὸς συμφορᾶς βαρύνομαι.
 ΘΑ.   καὶ νοσφιεῖς με τοῦδε δευτέρουν νεκροῦ;
 AΠ.   ἀλλ' οὐδ' ἔκεινον πρὸς βίαν σ' ἀφειλόμην.
 45 ΘΑ.   πῶς οὖν ὑπὲρ γῆς ἔστι κοὐ κάτω χθονός;
 AΠ.   δάμαρτ' ἀμείψας, ἦν σὺ νῦν ἔκεις μέτα.

- ΘΑ. καπάξομαι γε νερτέρων ὑπὸ χθόνα.
 ΑΠ. λαβὼν ἵθ'· οὐ γὰρ οἴδ' ἀν εἰ πείσαιμι σε.
 ΘΑ. κτείνειν γ' δν ἀν χρῆ; τοῦτο γὰρ τετάγμεθα.
 ΑΠ. οὐκ, ἀλλὰ τοῖς μέλλουσι θάνατον ἐμβαλεῖν. 50
 ΘΑ. ἔχω λόγον δὴ καὶ προθυμίαν σέθεν.
 ΑΠ. ἔστ' οὖν ὅπως Ἀλκηστὶς ἐς γῆρας μόλοι;
 ΘΑ. οὐκ ἔστι· τιμαῖς καμὲ τέρπεσθαι δόκει.
 ΑΠ. οὗτοι πλέον γ' ἀν ἦ μίαν ψυχὴν λάβοις.
 ΘΑ. νέων φθινόντων μεῖζον ἄρνυμαι γέρας. 55
 ΑΠ. καν γραῦς δληται, πλουσίως ταφήσεται.
 ΘΑ. πρὸς τῶν ἔχόντων, Φοῖβε, τὸν νόμον τίθης.
 ΑΠ. πᾶς εἶπας; ἀλλ' ἦ καὶ σοφὸς λέληθας ὁν;
 ΘΑ. ὡνοῖντ' ἀν οἵ πάρεστι γηραιοὺς θανεῖν.
 ΑΠ. οὐκον δοκεῖ σοι τήνδε μοι δοῦναι χάριν; 60
 ΘΑ. οὐ δῆτ'· ἐπίστασαι δὲ τοὺς ἐμοὺς τρόπους.
 ΑΠ. ἔχθρούς γε θνητοῖς καὶ θεοῖς στυγουμένονς.
 ΘΑ. οὐκ ἀν δύναιο πάντ' ἔχειν ἀ μή σε δεῖ.
 ΑΠ. ἦ μὴν σὺ παύσῃ καίπερ ὥμοδς ὁν ἄγαν· 65
 τοῖος Φέρητος εἶσι πρὸς δόμους ἀνήρ,
 Εὑρυσθέως πέμψαντος ἵππειον μέτα
 δχῆμα Θρήκης ἐκ τόπων δυσχειμέρων,
 δς δὴ ξενωθεὶς τοῖσδ' ἐν Ἄδμητον δόμοις
 βίᾳ γυναικα τήνδε σ' ἔξαιρήσεται.
 κοῦθ' ἦ παρ' ἡμῶν σοι γενήσεται χάρις
 δράσεις θ' ὁμοίως ταῦτ', ἀπεχθήση τ' ἐμοί. 70
 ΘΑ. πόλλ' ἀν σὺ λέξας οὐδὲν ἀν πλέον λάβοις.
 ἦ δ' οὖν γυνὴ κάτεισιν εἰς Αἰδον δόμους.
 στείχω δ' ἐπ' αὐτήν, ως κατάρξωμαι ξίφει·
 ἴερὸς γὰρ οὗτος τῶν κατὰ χθονὸς θεῶν
 ὅτου τόδ' ἔγχος κρατὸς ἀγνίσῃ τρίχα. 75

ΧΟΡΟΣ

τί ποθ' ἡσυχία πρόσθεν μελάθρων;
 τί σεσίγηται δόμος Άδμήτου;
 ἀλλ' οὐδὲ φίλων πέλας οὐδείς,
 80 δστις ἀν εἴποι πότερον φθιμένην
 χρὴ βασίλειαν πενθεῖν, ηζῶσ'
 ἔτι φῶς λεύσσει Πελίον παῖς
 Άλκηστις, ἐμοὶ πᾶσί τ' ἀρίστῃ
 δόξασα γυνὴ
 85 πόσιν εἰς αὐτῆς γεγενῆσθαι.

[στρ. α]

κλύει τις η στεναγμὸν η
 χειρῶν κτύπον κατὰ στέγας
 η γόνον ὡς πεπραγμένων;
 οὐ μὰν οὐδέ τις ἀμφιπόλων
 90 στατίζεται ἀμφὶ πύλας.
 εἰ γὰρ μετακύμιος ἄτας,
 ὡς Παιάν, φανείης.

HMIXOPION A'

B' οὐ τὸν φθιμένης γ' ἐσιώπων.
 οὐ γὰρ δὴ φροῦδός γ' ἐξ οἰκων.
 [νέκυς ἥδη.]
 95 A' πόθεν; οὐκ αὐχῶ.   B' τί σε θαρσύνει;

A' πῶς ἀν ἔρημον τάφον Ἄδμητος
κεδνῆς ἀν ἔπραξε γυναικός;

XO. πυλῶν πάροιθε δ' οὐχ ὁρῶ
πηγαῖον ως νομίζεται
χέρνιβ' ἐπὶ φθιτῶν πύλαις.
χαίτα τ' οὕτις ἐπὶ προθύροις το-
μαῖος, ἢ δὴ νεκύων πέν-
θει πίτνει· οὐ νεολαία
δουπεῖ χεὶρ γυναικῶν.

'HM. B' καὶ μὴν τόδε κύριον ἤμαρ . . .

A' τί τόδ' αὐδᾷς;
B' ὦ χρή σφε μολεῖν κατὰ γαίας.
A' ἔθιγες ψυχῆς, ἔθιγες δὲ φρενῶν.
B' χρή τῶν ἀγαθῶν διακναιομένων
πενθεῖν ὅστις
χρηστὸς ἀπ' ἀρχῆς νενόμισται.

XO. ἀλλ' οὐδὲ ναυκληρίαν
ἔσθ' ὅποι τις αἴας
στείλας, ἢ Λυκίας
εἴτ' ἐφ' ἔδρας ἀνύδρους
Ἄμμωνιάδας,

δυστάνον παραλύσαι
ψυχάν· μόρος γὰρ ἀπότομος
πλάθει· θεῶν δ' ἐτ' ἐσχάραν
οὐκ ἔχω ἐπὶ τίνα
μηλοθύταν πορευθῶ.

[ἀντ. α]

100

105

110

[στρ. β]

115

120

[διντ. β]

125

μόνος δ' ἄν, εἰ φῶς τόδ' ἦν
ὅμμασιν δεδορκώς
Φοίβον παῖς, προλιποῦσ'
ῆλθεν ἔδρας σκοτίους

Ἄιδα τε πύλας·

δμαθέντας γὰρ ἀνίστη,
πρὸν αὐτὸν εἶλε διόβολον
πλῆκτρον πυρὸς κεραυνίου.
νῦν δὲ τίν' ἔτι βίου

ἐλπίδα προσδέχωμαι;

130

πάντα γὰρ ἥδη τετέλεσται [βασιλεῦσι],
πάντων δὲ θεῶν ἐπὶ βωμοῖς
αίμόρραντοι θυσίαι πλήρεις·
οὐδ' ἔστι κακῶν ἄκος οὐδέν.

135

ἄλλ' ἥδ' ὀπαδῶν ἐκ δόμων τις ἔρχεται
δακρυρροοῦσα. τίνα τύχην ἀκούσομαι;
πενθεῖν μέν, εἴ τι δεσπόταισι τυγχάνει,
συγγνωστόν· εἰ δ' ἔτ' ἔστιν ἔμψυχος γυνὴ
εἴτ' οὖν δλωλεν εἰδέναι βούλοιμεθ' ἄν.

140

ΘΕΡΑΠΑΙΝΑ

καὶ ζῶσαν εἰπεῖν καὶ θανοῦσαν ἔστι σοι.

XO. καὶ πῶς ἄν αὐτὸς κατθάνοι τε καὶ βλέποι;

ΘE. ἥδη προνωπής ἔστι καὶ ψυχορραγεῖ.

XO. ὡς τλῆμον, οἴας οἷος ὅν ἀμαρτάνεις.

145 ΘE. οὔπω τόδ' οἴδε δεσπότης, πρὸν ἄν πάθη.

XO. ἐλπὶς μὲν οὐκέτ' ἔστι σώζεσθαι βίον;

ΘE. πεπλωμένη γὰρ ἡμέρα βιάζεται.

XO. οὔκουν ἐπ' αὐτῇ πράσσεται τὰ πρόσφορα;

ΘE. κόσμος γ' ἔτοιμος, ως σφε συνθάψει πόσις.

- XO. ίστω ννε εύκλεής γε κατθανουμένη
γυνή τ' ἀρίστη τῶν ὑφ' ἡλίῳ, μακρῷ.150
- ΘΕ. πῶς δ' οὐκ ἀρίστη; τίς δ' ἐναντιώσεται;
τί χρὴ γενέσθαι τὴν ὑπερβεβλημένην
γυναῖκα; πῶς δ' ἂν μᾶλλον ἐνδείξαιτό τις
πόσιν προτιμῶσ' ἢ θέλουσ' ὑπερθανεῖν;
καὶ ταῦτα μὲν δὴ πᾶσ' ἐπίσταται πόλις.155
ἀ δ' ἐν δόμοις ἔδρασε θαυμάσῃ κλύων.
ἐπεὶ γὰρ ἥσθεθ' ἡμέραν τὴν κυρίαν
ἥκουσαν, ὅδασι ποταμίοις λευκὸν χρόα
ἔλούσατ', ἐκ δ' ἐλοῦσα κεδρίνων δόμων
ἐσθῆτα κόσμον τ' εὐπρεπῶς ἡσκήσατο,160
καὶ στᾶσα πρόσθεν Έστίας κατηύξατο.
Δέσποιν', ἐγὼ γὰρ ἔρχομαι κατὰ χθονός,
πανύστατόν σε προσπίνουσ' αἰτήσομαι,
τέκν' ὁρφανεῦσαι τάμα· καὶ τῷ μὲν φίλην
σύζευξον ἄλοχον, τῇ δὲ γενναῖον πόσιν.165
μηδ' ὥσπερ αὐτῶν ἡ τεκοῦσ' ἀπόλλυμαι
θανεῖν ἀώρους παῖδας, ἀλλ' εὐδαιμονας
ἐν γῇ πατρῷᾳ τερπνὸν ἐκπλῆσαι βίον.
- πάντας δὲ βωμούς, οἳ κατ' Ἄδμήτον δόμους,170
προσῆλθε κάξεστεψε καὶ προσηύξατο,
πτόρθων ἀποσχίζουσα μυρσίνης φόβην,
ἄκλαντος ἀστένακτος, οὐδὲ τούπιὸν
κακὸν μεθίστη χρωτὸς εὐειδῆ φύσιν.
κάπειτα θάλαμον ἐσπεσοῦσα καὶ λέχος,175
ἐνταῦθα δὴ δάκρυσε καὶ λέγει τάδε.
“Ω λέκτρον, ἔνθα παρθένει’ ἔλυσ’ ἐγὼ
κορεύματ’ ἐκ τοῦδ’ ἀνδρός, οὖθις θνήσκω πάρα,
χαῖρ· οὐ γὰρ ἔχθαιόω σ’ ἀπώλεσας δ’ ἐμὲ
μόνην· προδοῦναι γάρ σ’ ὀκνοῦσα καὶ πόσιν180
θνήσκω. σὲ δ’ ἄλλη τις γυνὴ κεκτήσεται,

σώφρων μὲν οὐκ ἄν μᾶλλον, εὐτυχῆς δ' ἵσως.

κυνεῖ δὲ προσπίτνουσα, πᾶν δὲ δέμνιον
δοφθαλμοτέγκτῳ δεύεται πλημμυρίδι.

185   ἐπεὶ δὲ πολλῶν δακρύων εἶχεν κόρον,
στείχει προνωπής ἐκπεσοῦσα δεμνίων,
καὶ πολλὰ θάλαμον ἔξιοῦσ' ἐπεστράφη
κάρδιψεν αὐτὴν αὖθις ἐξ κοίτην πάλιν.

190   παῖδες δὲ πέπλων μητρὸς ἐξηρτημένοι
ἐκλαιον· ἡ δὲ λαμβάνοντος ἐν ἀγκάλαις
ἡσπάζετ' ἄλλοτ' ἄλλον, ώς θανουμένη.
πάντες δ' ἐκλαιον οἰκέται κατὰ στέγας
δέσποιναν οἰκτίροντες. ἡ δὲ δεξιὰν
προύτειν ἐκάστῳ, κούτις ἦν οὗτῳ κακὸς
δν οὐ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν.
τοιαῦτ' ἐν οἴκοις ἐστὶν Ἀδμήτου κακά.
καὶ κατθανών τὰν ὥλετ', ἐκφυγῶν δ' ἔχει
τοσοῦτον ἄλγος, οὐ ποτ' — οὐ λελήσεται.

XO.   ἡ που στενάζει τοισίδ' Ἀδμητος κακοῖς,
200   ἐσθλῆς γυναικὸς εἰ στερηθῆναι σφε χρή;

ΘΕ.   κλαίει γ' ἄκοιτιν ἐν χεροῖν φίλην ἔχων,
καὶ μὴ προδοῦναι λίσσεται, τάμηχανα
ζητῶν· φθίνει γάρ καὶ μαραίνεται νόσω.
παρειμένη δέ, χειρὸς ἄθλιον βάρος,
205   ὅμως δέ, καίπερ σμικρόν, ἐμπνέοντος ἔτι
βλέψαι πρὸς αὐγὰς βούλεται τὰς ἡλίουν
ώς οὕποτ' αὖθις, ἀλλὰ νῦν πανύστατον
ἀκτῖνα κύκλον θ' ἡλίουν προσόψεται.
ἄλλ' εἶμι καὶ σὴν ἀγγελῶ παρουσίαν·

210   οὐ γάρ τι πάντες εὖ φρονοῦσι κοιράνοις,
ώστ' ἐν κακοῖσιν εὔμενεῖς παρεστάναι·
σὺ δ' εἰ παλαιὸς δεσπόταις ἐμοῖς φίλος.

XO.

ἰὼ Ζεῦ, τίς ἀν πῶς πᾶ πόρος κακῶν
γένοιτο καὶ λύσις τύχας
ἀ πάρεστι κοιράνοις;
ἔξεισί τις; ἢ τέμω τρίχα,
καὶ μέλανα στολμὸν πέπλων
ἀμφιβαλώμεθ' ἥδη;
δῆλα μέν, φίλοι, δῆλά γ', ἀλλ' ὅμως
θεοῖσιν εὐχώμεσθα· θεῶν
γὰρ δύναμις μεγίστα.

[στρ.

ῶναξ Παιάν,
ἔξευρε μηχανάν τιν' Ἀδμήτῳ κακῶν.
πόριζε δὴ πόριζε· καὶ πάρος γάρ·
καὶ νῦν ἐφευρὼν λυτή-
ριος ἐκ θανάτου γενοῦ
φόνιόν τ' ἀπόπαυσον Άιδαν.

215

220

225

παπαῖ ὡ· παπαῖ φεῦ· ἵὼ ἵὼ.
ὦ παῖ Φέρητος, οἴτ' ἔπρα-
ξας δάμαρτος σᾶς στερείς.
ἢ ἔ· ἄξια καὶ σφαγᾶς τάδε,
καὶ πλέον ἢ βρόχῳ δέρην
οὐρανίῳ πελάσσαι.

[ἄντ.

τὰν γὰρ οὐ φίλαν ἀλλὰ φιλτάταν
γυναικα κατθανοῦσαν ἐν
<τ>ἄματι τῷδ' ἐπόψῃ.
ἴδον ἴδού,
ἥδ' ἐκ δόμων δὴ καὶ πόσις πορεύεται.
βόασον ὡ, στέναξον, ὡ Φεραία

230

235   χθών, τὰν ἀρίσταν γυναι-
               κα μαραινομέναν νόσῳ
               κατὰ γᾶς χθόνιον παρ' Άιδαν.

240   XO. οὕποτε φήσω γάμον εὐφραίνειν
               πλέον ἢ λυπεῖν, τοῖς τε πάροιθεν
               τεκμαιρόμενος καὶ τάσδε τύχας
               λεύσσων βασιλέως, δστις ἀρίστης
               ἀπλακῶν ἀλόχουν τῆσδ' ἀβίωτον
               τὸν ἔπειτα χρόνον βιοτεύσει.

ΑΛΚΗΣΤΙΣ

[στρ.
245   Άλιε καὶ φάος ἀμέρας,
               οὐράνιαι τε δῖναι νεφέλας δρομαίον.

ΑΔΜΗΤΟΣ

δρᾶ σὲ κάμε, δύο κακῶς πεπραγότας,
               οὐδὲν θεοὺς δράσαντας ἀνθ' ὅτου θανῆ.

[ἀντ. ΑΔ.   γαῖά τε καὶ μελάθρων στέγαι
               νυμφίδιοί τε κοῖται πατρίας Ἰωλκοῦ.
 250 ΑΔ.   ἐπαιρε σαντήν, ὡς τάλαινα, μὴ προδῶς·
               λίσσου δὲ τοὺς κρατοῦντας οἰκτῖραι θεούς.

 [στρ. ΑΔ.   δρῶ δίκωπον δρῶ σκάφος ἐν λίμνᾳ·
               νεκύων δὲ πορθμεὺς
               ἔχων χέρ' ἐπὶ κοντῷ Χάρων
 255   μ' ἥδη καλεῖ· Τί μέλλεις;
               ἐπείγον· σὺ κατείργεις. τάδε τοί με
               σπερχόμενος ταχύνει.
 ΑΔ.   οἴμοι, πικράν γε τήνδε μοι ναυκληρίαν
               ἔλεξας. ὡς δύσδαιμον, οἴα πάσχομεν.

- ΑΛ. ἄγει μ' ἄγει τις· ἄγει μέ τις — οὐχ ὁρᾶς; —
νεκύων ἐς αὐλάν,
ὑπ' ὁφρύσι κνανανγέσι
βλέπων πτερωτός — Άιδας.
τί ϕέξεις; ἄφες. — οἶαν ὀδὸν ἀ δει-
λαιοτάτα προβαίνω.
- ΑΔ. οἰκτρὰν φίλοισιν, ἐκ δὲ τῶν μάλιστ' ἐμοὶ
καὶ παισίν, οἵς δὴ πένθος ἐν κοινῷ τόδε.
- ΑΛ. μέθετε μέθετέ μ' ἥδη.
κλίνατ', οὐ σθένω ποσίν·
πλησίον Άιδας.
σκοτία δ' ἐπ' ὅσσοισι νὺξ ἐφέρπει.
τέκνα, τέκν', οὐκέτι δὴ
οὐκέτι μάτηρ σφῶν ἔστιν.
- χαίροντες, ὡς τέκνα, τόδε φάος ὁρῶτον.
- ΑΔ. οἴμοι· τόδ' ἔπος λυπρὸν ἀκούω
καὶ παντὸς ἐμοὶ θανάτου μεῖζον.
μὴ πρός <σε> θεῶν τλῆς με προδοῦναι,
μὴ πρὸς παίδων οὓς ὁρφανιεῖς,
ἀλλ' ἄνα, τόλμα·
σοῦ γὰρ φθιμένης οὐκέτ' ἀν εἴην·
ἐν σοὶ δ' ἐσμὲν καὶ ζῆν καὶ μῆ·
σήν γὰρ φιλίαν σεβόμεσθα.
- ΑΛ. Άδμηθ', ὁρᾶς γὰρ τάμα πράγμαθ' ώς ἔχει,
λέξαι θέλω σοι πρὸν θανεῖν ἀ βούλομαι.
ἔγώ σε πρεσβεύοντα κάντι τῆς ἐμῆς
ψυχῆς καταστήσασα φῶς τόδ' εἰσορᾶν,
θνήσκω, παρόν μοι μὴ θανεῖν, ὑπὲρ σέθεν,
ἀλλ' ἄνδρα τε σχεῖν Θεσσαλῶν δν ἥθελον,
καὶ δῶμα ναίειν ὅλβιον τυραννίδι.

[άντ.]

260

265

270

275

280

285

οὐκ ἡθέλησα ζῆν ἀποσπασθεῖσά σου
 σὺν παισὶν ὁρφανοῖσιν, οὐδὲ ἐφεισάμην
 ἥβης ἔχουσα δῶρ', ἐν οἷς ἐτεροπόμην.
 290
 καίτοι σ' ὁ φύσας χῆ τεκοῦσα προύδοσαν,
 καλῶς μὲν αὐτοῖς κατθανεῖν ἥκον βίου,
 καλῶς δὲ σῶσαι παῖδα κεύκλεως θανεῖν.
 μόνος γὰρ αὐτοῖς ἥσθα, κοῦτις ἐλπὶς ἦν
 σοῦ κατθανόντος ἄλλα φιτύσειν τέκνα.
 295
 κάγω τ' ἀν ἔξων καὶ σὺ τὸν λοιπὸν χρόνον,
 κούκη ἀν μονωθεὶς σῆς δάμαρτος ἔστενες
 καὶ παῖδας ὁρφάνευες. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
 θεῶν τις ἐξέπραξεν ὥσθ' οὔτως ἔχειν.
 εἰεν· σὺ νῦν μοι τῶνδ' ἀπόμνησαι χάριν·
 300
 αἰτήσομαι γάρ σ' — ἀξίαν μὲν οὕποτε·
 ψυχῆς γὰρ οὐδσέν ἔτι τιμιώτερον —
 δίκαια δ', ὡς φήσεις σύ· τούσδε γὰρ φιλεῖς
 οὐχ ἥσσον ἢ γὰρ παῖδας, εἴπερ εὖ φρονεῖς·
 τούτους ἀνάσχον δεσπότας ἐμῶν δόμων,
 305
 καὶ μὴ πιγήμῃς τοῖσδε μητριὰν τέκνοις,
 ἥτις κακίων οὖσ' ἐμοῦ γυνὴ φθόνῳ
 τοῖς σοῖσι κάμοις παισὶ χεῖρα προσβαλεῖ.
 μὴ δῆτα δράσῃς ταῦτά γ', αἰτοῦμαί σ' ἐγώ.
 ἐχθρὰ γὰρ ἡ πιοῦσα μητριὰ τέκνοις
 310
 τοῖς πρόσθ', ἐχίδνης οὐδὲν ἥπιωτέρα.
 καὶ παῖς μὲν ἄρσην πατέρ' ἔχει πύργον μέγαν,
 [δν καὶ προσεῖπε καὶ προσερρήθη πάλιν]
 σὺ δ', ὡς τέκνον μοι, πᾶς κορευθήσῃ καλῶς,
 ποίας τυχοῦσα συζύγου τῷ σῷ πατρί;
 315
 μή σοί τιν' αἰσχρὰν προσβαλοῦσα κληδόνα
 ἥβης ἐν ἀκμῇ σοὺς διαφθείρῃ γάμους.
 οὐ γάρ σε μήτηρ οὔτε νυμφεύσει ποτὲ

οὐτ' ἐν τόκοισι σοῖσι θαρσυεῖ, τέκνον,
παροῦσ', ἵν' οὐδὲν μητρὸς εὐμενέστερον.
δεῖ γὰρ θανεῖν με· καὶ τόδ' οὐκ ἐς αὔριον
οὐδ' ἐς τρίτην μοι μηνὸς ἔρχεται κακόν,
ἀλλ' αὐτίκ' ἐν τοῖς οὐκέτ' οὖσι λέξομαι.
χαίροντες εὐφραίνοισθε· καὶ σοὶ μέν, πόσι,
γυναικί ἀρίστην ἔστι κομπάσαι λαβεῖν,
νῦν δέ, παῖδες, μητρὸς ἐκπεφυκέναι.

320

XO. θάρσει· πρὸ τούτου γὰρ λέγειν οὐχ ἄξομαι·

δράσει τάδ', εἴπερ μὴ φρενῶν ἀμαρτάνει.

AD. ἔσται τάδ' ἔσται, μὴ τρέσης· ἐπεὶ σ' ἐγὼ
καὶ ζῶσαν εἰχον καὶ θανοῦσ' ἐμὴ γυνὴ
μόνη κεκλήσῃ, κούτις ἀντὶ σοῦ ποτε

325

τόνδ' ἄνδρα νύμφη Θεσσαλίς προσφθέγξεται.

οὐκ ἔστιν οὕτως οὕτε πατρὸς εὐγενοῦς

οὐτ' εἶδος ἄλλως ἐκπρεπεστάτη γυνή.

ἄλις δὲ παίδων· τῶνδ' ὅνησιν εὔχομαι

θεοῖς γενέσθαι· σοῦ γὰρ οὐκ ὡνήμεθα.

οἷσω δὲ πένθος οὐκ ἐτήσιον τὸ σόν,

ἀλλ' ἔστ' ἀν αἰώνιον οὐμὸς ἀντέχῃ, γύναι,

στυγῶν μὲν ἦ μ' ἔτικτεν, ἔχθαιρων δ' ἐμὸ

πατέρα· λόγῳ γὰρ ἥσαν οὐκ ἔργῳ φίλοι.

σὺ δ' ἀντιδοῦσα τῆς ἐμῆς τὰ φίλτατα

330

ψυχῆς ἔσωσας. ἄρα μοι στένειν πάρα

τοιᾶσδ' ἀμαρτάνοντι συζύγου σέθεν;

παύσω δὲ κώμους συμποτῶν θ' ὀμιλίας

στεφάνους τε μοῦσάν θ' ἦ κατεῖχ' ἐμοὺς δόμους.

οὐ γάρ ποτ' οὕτ' ἀν βαρβίτον θίγοιμ' ἔτι

335

οὐτ' ἀν φρέν' ἐξάραιμι πρὸς Λίβυν λακεῖν

αὐλόν· σὺ γάρ μου τέρψιν ἐξείλον βίον.

σοφῇ δὲ χειρὶ τεκτόνων δέμας τὸ σὸν

εἰκασθὲν ἐν λέκτροισιν ἐκταθήσεται,

ῷ προσπεσοῦμαι καὶ περιπτύσσων χέρᾳ

340

345

350

ὅνομα καλῶν σὸν τὴν φίλην ἐν ἀγκάλαις
 δόξω γυναικα καίπερ οὐκ ἔχων ἔχειν·
 ψυχρὰν μέν, οἶμαι, τέρψιν, ἀλλ' δμως βάρος
 ψυχῆς ἀπαντλοίην ἄν. ἐν δ' ὀνείρασι
 355 φοιτῶσά μ' εὑφραίνοις ἄν· ἥδυ γὰρ φίλους
 κάν νυκτὶ λεύσσειν, δητιν' ἄν παρῇ χρόνον.
 εἰ δ' Όρφέως μοι γλῶσσα καὶ μέλος παρῆν,
 ὥστ' ἡ κόρην Δήμητρος ἡ κείνης πόσιν
 ὅμνοισι κηλήσαντά σ' ἐξ Αἰδον λαβεῖν,
 360 κατῆλθον ἄν, καί μ' οὕθ' δ Πλούτωνος κύων
 οὕθ' οὐπὶ κώπῃ ψυχοπομπὸς ἄν γέρων
 ἔσχον, πρὶν ἐς φῶς σὸν καταστῆσαι βίον.
 ἀλλ' οὖν ἐκεῖσε προσδόκα μ', δταν θάνω,
 καὶ δῶμ' ἐτοίμαζ', ώς συνοικήσουσά μοι.
 365 ἐν ταῖσιν αὐταῖς γάρ μ' ἐπισκήψῳ κέδροις
 σοὶ τούσδε θεῖναι πλευρά τ' ἐκτεῖναι πέλας
 πλευροῖσι τοῖς σοῖς· μηδὲ γὰρ θανών ποτε
 σοῦ χωρὶς εἴην τῆς μόνης πιστῆς ἐμοί.
XO. καὶ μὴν ἐγώ σοι πένθος ώς φίλος φίλῳ
 370 λυπὸν συνοίσω τῆσδε· καὶ γὰρ ἀξία.
ΑΛ. ὦ παῖδες, αὐτοὶ δὴ τάδ' εἰσηκούσατε
 πατρὸς λέγοντος μὴ γαμεῖν ἄλλην ποτὲ
 γυναικ' ἐφ' ὅμιν μηδ' ἀτιμάσειν ἐμέ.
ΑΔ. καὶ νῦν γέ φημι, καὶ τελευτήσω τάδε.
 375 **ΑΛ.** ἐπὶ τοῖσδε παῖδας χειρὸς ἐξ ἐμῆς δέχον.
ΑΔ. δέχομαι, φίλον γε δῶρον ἐκ φίλης χερός.
ΑΛ. σύ νυν γενοῦ τοῖσδ' ἀντ' ἐμοῦ μήτηρ τέκνοις.
ΑΔ. πολλὴ μ' ἀνάγκη, σοῦ γ' ἀπεστερημένοις.
ΑΛ. ὦ τέκν', δτε ζῆν χρῆν μ', ἀπέρχομαι κάτω.
 380 **ΑΔ.** οἴμοι, τί δράσω δῆτα σοῦ μονούμενος;

- ΑΛ. χρόνος μαλάξει σ' · οὐδέν ἐσθ' δικαίων.
 ΑΔ. ἄγου με σὺν σοί, πρὸς θεῶν, ἄγου κάτω.
 ΑΛ. ἀρκοῦμεν ἡμεῖς οἵ προθυήσκοντες σέθεν.
 ΑΔ. ὥδαῖμον, οἴας συζύγου μ' ἀποστερεῖς.
 ΑΛ. καὶ μὴν σκοτεινὸν δύμα μον βαρύνεται.
 ΑΔ. ἀπωλόμην ἄρ', εἰ με δὴ λείψεις, γύναι.
 ΑΛ. ὡς οὐκέτ' οὖσαν οὐδὲν ἀν λέγοις ἐμέ.
 ΑΔ. δρόμον πρόσωπον, μὴ λίπης παῖδας σέθεν.
 ΑΛ. οὐ δῆθ' ἔκοῦσά γ', ἀλλά χαίρετ', ὥτε κνα.
 ΑΔ. βλέψον πρὸς αὐτοὺς βλέψον. ΑΛ. οὐδέν εἰμ' ἔτι.
 ΑΔ. τί δρᾶς; προλείπεις; ΑΛ. χαῖρ'. ΑΔ. ἀπωλόμην τάλας.
 ΧΟ. βέβηκεν, οὐκέτ' ἔστιν Ἀδμήτου γυνή.

385

390

ΠΑΙΣ

ἴώ μοι τύχας. μαῖα δὴ κάτω
 βέβακεν, οὐκέτ' ἔστιν,
 ὥπατερ, ύφ' ἀλίω.
 προλιποῦσα δ' ἀμὸν
 βίον ὠρφάνισεν τλάμων.
 ἵδε γὰρ ἵδε βλέφαρον
 καὶ παρατόνους χέρας.
 ὑπάκουσον ἄκουσον, ὥ ματερ, ἀντιάζω.
 ἐγώ σ' ἐγώ, ματερ,
 . . . καλοῦμαι σ' δ
 σὸς ποτὶ σοῖσι πίτ-
 νων στόμασιν νεοσσός.

[στρ.

395

400

- ΑΔ. τὴν οὐ κλύουσαν οὐδέν ὁρῶσαν· ὥστ' ἐγὼ
 καὶ σφῶ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπλήγμεθα.

405

- ΠΑ. νέος ἐγώ, πάτερ, λείπομαι φίλας
 μονόστολός τε ματρός·
 ὥ σχέτλια δὴ παθὼν

[ἀντ.

έγὼ ἔργ'· <ἰώ μοι·>
 410 σύ τε σύγκασί μοι κούρα
 ..... συνέτλας·
 ..... ὥ πάτερ,
 ἀνόνατ' ἀνόνατ' ἐνύμφευσας, οὐδὲ γήρως
 ἔβας τέλος σὺν τῷ·
 ἔφθιτο γὰρ πάρος·
 οἰχομένας δὲ σοῦ,
 415 μᾶτερ, δλωλεν οἶκος.

XO. Άδμητ', ἀνάγκη τάσδε συμφορὰς φέρειν·
 οὐ γάρ τι πρῶτος οὐδὲ λοίσθιος βροτῶν
 γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες· γίγνωσκε δὲ
 ὡς πᾶσιν ἡμῖν κατθανεῖν ὀφείλεται.
 420 ΑΔ. ἐπίσταμαι γε, κούκ ἄφνω κακὸν τόδε
 προσέπτατ· εἰδὼς δ' αὐτὸν ἐτειρόμην πάλαι.
 ἀλλ', ἐκφορὰν γὰρ τοῦδε θήσομαι νεκροῦ,
 πάρεστε καὶ μένοντες ἀντηχήσατε
 παιᾶνα τῷ κάτωθεν ἀσπόνδῳ θεῷ.
 425 πᾶσιν δὲ Θεσσαλοῖσιν ὧν ἔγὼ κρατῶ
 πένθος γυναικὸς τῆσδε κοινοῦσθαι λέγω
 κουρῆ ἔνδηκει καὶ μελαμπέπλῳ στολῇ·
 τέθριππά δ' οἱ ζεύγγνυσθε καὶ μονάμπυκας
 πώλους, σιδήρῳ τέμνετ' αὐχένων φόβην.
 430 αὐλῶν δὲ μὴ κατ' ἄστυ, μὴ λύρας κτύπος
 ἔστω σελήνας δώδεκ' ἐκπληρουμένας·
 οὐ γάρ τιν' ἄλλον φίλτερον θάψω νεκρὸν
 τοῦδ' οὐδὲ ἀμείνον' εἰς ἔμ· ἀξία δέ μοι
 τιμᾶν, ἐπεὶ τέθνηκεν ἀντὸν ἔμοῦ μόνη.

[στρ. XO. ὥ Πελίον θύγατερ,
 436 χαιρούσα μοι εἰν Ἄίδαο δόμοις

τὸν ἀνάλιον οἶκον οἰκετεύοις.

*ἴστω δ' Ήίδας δ μελαγχαίτας θεὸς τ' ἐπὶ κώπᾳ
πηδαλίῳ τε γέρων
νεκροπομπὸς ἔζει,
πολὺ δὴ πολὺ δὴ γυναικ' ἀρίσταν
λίμναν Ἀχεροντίαν πορεύ-
σας ἐλάτᾳ δικώπῳ.*

440

*πολλά σε μουσοπόλοι
μέλψουσι καθ' ἐπτάτονόν τ' ὁρείαν
χέλυν ἐν τ' ἀλόροις κλέοντες ὅμνοις,
Σπάρτᾳ κύκλος ἀνίκα Κάρνειος περινίσεται ὥρᾳ
μηνός, ἀειδομένας
παννύχου σελάνας,
λιπαραῖσί τ' ἐν ὀλβίαις Αθάναις.
τοίαν ἔλιπες θανοῦσα μολ-
πὰν μελέων ἀοιδοῖς.*

[ἀντ.]

446

*εἴθ' ἐπ' ἐμοὶ μὲν εἴη,
δυναίμαν δέ σε πέμψαι
φάος ἐξ Ήίδα τεράμνων
καὶ Κωκυτοῖο ϕεέθρων
ποταμίᾳ νερτέρᾳ τε κώπᾳ.
σὺ γὰρ ὦ μόνα, ὦ φίλα γυναικῶν,
σὺ τὸν αὐτᾶς
ἔτλας πόσιν ἀντὶ σᾶς ἀμεῖψαι
ψυχᾶς ἐξ Ηίδα. κούφα σοι
χθῶν ἐπάνωθε πέσοι, γύναι. εἰ δέ τι
καινὸν ἔλοιτο πόσις λέχος, ή μάλ' ἀν
ἐμοιγ' ἀν εἴη
στυγηθεὶς τέκνοις τε τοῖς σοῖς.*

[στρ.]

456

460

465

[διπτ.
ματέρος οὐ θελούσας
πρὸ παιδὸς χθονὶ κρύψαι
δέμας, οὐδὲ πατρὸς γεραιοῦ,

470 δν ἔτεκον δ', οὐκ ἔτλαν ϕύεσθαι,
σχετλίω, πολιὰν ἔχοντε χαίταν.
σὺ δ' ἐν ἥβᾳ
νέα νέου προθανοῦσα φωτὸς οἴχῃ.
τοιαύτας εἴη μοι κῦρσαι
συνδυάδος φιλίας ἀλόχου· τὸ γὰρ
ἐν βιότῳ σπάνιον μέρος· ἢ γὰρ ἀν
ἔμοιγ' ἄλυπος
475 δι' αἰῶνος ἀν ξυνείη.

ΗΡΑΚΛΗΣ

- ξένοι, Φεραίας τῆσδε κωμῆται χθονός,
Ἄδμητον ἐν δόμοισιν ἀρα κιγχάνω;
ΧΟ. ἔστ' ἐν δόμοισι παῖς Φέρητος, Ἡράκλεις.
ἀλλ' εἰπὲ χρεία τίς σε Θεσσαλῶν χθόνα
480 πέμπει, Φεραῖον ἄστυ προσβῆναι τόδε.
HP. Τιρυνθίω πράσσω τιν' Εὔρυσθεῖ πόνον.
ΧΟ. καὶ ποῖ πορεύῃ; τῷ συνέζενξαι πλάνῳ;
HP. Θρηκὸς τέτρωρον ἄρμα Διομήδους μέτα.
ΧΟ. πῶς οὖν δυνήσῃ; μῶν ἀπειρος εἰ ξένον;
485 HP. ἀπειρος· οὕπω Βιστόνων ἥλθον χθόνα.
ΧΟ. οὐκ ἔστιν ἵππων δεσπόσαι σ' ἀνευ μάχης.
HP. ἀλλ' οὐδ' ἀπειπεῖν μὴν πόνους οἶόν τ' ἐμοί.
ΧΟ. κτανῶν ἀρ' ἥξεις ἢ θανῶν αὐτοῦ μενεῖς.
HP. οὐ τόνδ' ἀγῶνα πρῶτον ἀν δράμοιμ' ἐγώ.
490 ΧΟ. τί δ' ἀν κρατήσας δεσπότην πλέον λάβοις;
HP. πώλους ἀπάξω κοιράνω Τιρυνθίω.
ΧΟ. οὐκ εὑμαρὲς χαλινὸν ἐμβαλεῖν γνάθοις.

- HP. εὶ μή γε πῦρ πνέουσι μυκτήρων ἄπο.
 XO. ἀλλ' ἄνδρας ἀρταμοῦσι λαιψηραῖς γνάθοις.
 HP. θηρῶν δρείων χόρτον, οὐχ ἵππων, λέγεις.
 495
 XO. φάτνας ἴδοις ἀν αἷμασιν πεφυρμένας.
 HP. τίνος δ' ὁ θρέψας παῖς πατρὸς κομπάζεται;
 XO. Ἄρεος, ζαχρύσον Θρηκίας πέλτης ἄναξ.
 HP. καὶ τόνδε τούμοῦ δαίμονος πόνον λέγεις.
 σκληρὸς γὰρ αἰεὶ καὶ πρὸς αἴπος ἔρχεται,
 εἰ χρή με παισὶν οὓς Ἄρης ἐγείνατο
 μάχην συνάψαι, πρῶτα μὲν Λυκάονι,
 αὖθις δὲ Κύκνω, τόνδε δ' ἔρχομαι τρίτον
 ἀγῶνα πώλοις δεσπότῃ τε συμβαλῶν.
 ἀλλ' οὕτις ἔστιν δς τὸν Ἀλκμήνης γόνον
 τρέσαντα χεῖρα πολεμίαν ποτ' ὅψεται.
 500
 505
 XO. καὶ μὴν ὅδ' αὐτὸς τῆσδε κοίρανος χθονὸς
 Ἀδμητος ἔξω δωμάτων πορεύεται.
 AD. χαῖρ', ὦ Διὸς παῖ Περσέως τ' ἀφ' αἷματος.
 HP. Ἀδμητε, καὶ σὺ χαῖρε, Θεσσαλῶν ἄναξ.
 510
 AD. θέλοιμ' ἄν· εὗνονν δ' ὄντα σ' ἔξεπίσταμαι.
 HP. τί χρῆμα κονρᾶ τῇδε πενθίμῳ πρέπεις;
 AD. θάπτειν τιν' ἐν τῇδ' ἡμέρᾳ μέλλω νεκρόν.
 HP. ἀπ' οὖν τέκνων σῶν πημονὴν εἴργοι θεός.
 AD. ζῶσιν κατ' οἶκους παῖδες οὓς ἔφυσ' ἐγώ.
 515
 HP. πατήρ γε μὴν ὠραῖος, εἴπερ οἴχεται.
 AD. κάκεῖνος ἔστι χῆ τεκοῦσά μ', Ἡράκλεις.
 HP. οὐ μὴν γυνή γ' ὅλωλεν Ἀλκηστὶς σέθεν;
 AD. διπλοῦς ἐπ' αὐτῇ μῆθος ἔστι μοι λέγειν.
 HP. πότερα θανούσης εἴπας ή ζώσης ἔτι;
 520
 AD. ἔστιν τε κούκέτ' ἔστιν, ἀλγύνει δ' ἐμέ.
 HP. οὐδέν τι μᾶλλον οἴδ'· ἀσημα γὰρ λέγεις.
 AD. οὐκ οἰσθα μοίρας ἡς τυχεῖν αὐτὴν χρεών;
 HP. οἴδ', ἀντὶ σοῦ γε κατθανεῖν ὑφειμένην.
 AD. πῶς οὖν ἔτ' ἔστιν, εἴπερ ἥνεσεν τάδε;
 525

- HP. ἄ, μὴ πρόκλαι' ἄκοιτιν, ἐς τόδ' ἀμβαλοῦ.
 ΑΔ. τέθνηχ' ὁ μέλλων, κούκέτ' ἔσθ' ὁ κατθανών.
 HP. χωρὶς τό τ' εἶναι καὶ τὸ μὴ νομίζεται.
 ΑΔ. σὺ τῆδε κρίνεις, Ἡράκλεις, κείνη δ' ἐγώ.
 530 HP. τί δῆτα κλαίεις; τίς φίλων ὁ κατθανών;
 ΑΔ. γυνή· γυναικὸς ἀρτίως μεμνήμεθα.
 HP. ὁθνεῖος ἢ σοὶ συγγενῆς γεγῶσά τις;
 ΑΔ. ὁθνεῖος, ἄλλως δ' ἦν ἀναγκαία δόμοις.
 HP. πῶς οὖν ἐν οἴκοις σοῖσιν ὥλεσεν βίον;
 535 ΑΔ. πατρὸς θανόντος ἐνθάδ' ὠρφανεύετο.
 HP. φεῦ.
     εἴθ' ηὔρομέν σ', Ἄδμητε, μὴ λυπούμενον.
 ΑΔ. ὡς δὴ τί δράσων τόνδ' ὑπορράπτεις λόγον;
 HP. ξένων πρὸς ἄλλων ἐστίαν πορεύσομαι.
 ΑΔ. οὐκ ἐστιν, ὅναξ· μὴ τοσόνδ' ἔλθοι κακόν.
 540 HP. λυπούμενοις ὀχληρός, εἰ μόλοι, ξένος.
 ΑΔ. τεθνᾶσιν οἱ θανόντες· ἀλλ' ἵθ' ἐς δόμους.
 HP. αἰσχοὸν παρὰ κλαίοντι θοινᾶσθαι ξένους.
 ΑΔ. χωρὶς ξενῶνές εἰσιν οἱ σ' ἐσάξομεν.
 HP. μέθες με, καὶ σοι μνοίαν ἔξω χάριν.
 545 ΑΔ. οὐκ ἐστιν ἄλλον σ' ἀνδρὸς ἐστίαν μολεῖν.
     ἡγοῦ σὺ τῷδε δωμάτων ἔξωπίονς
     ξενῶνας οἴξας, τοῖς τ' ἐφεστῶσιν φράσον
     σίτων παρεῖναι πλῆθος· εὖ δὲ κλήσατε
     θύρας μεσαύλους· οὐ πρέπει θοινωμένους
 550 ΚΟ. τί δρᾶς; τοιαύτης συμφορᾶς προκειμένης,
     Ἄδμητε, τολμᾶς ξενοδοκεῖν; τί μῶρος εἰ;
 ΑΔ. ἀλλ' εἰ δόμων σφε καὶ πόλεως ἀπήλασα
     ξένον μολόντα, μᾶλλον ἂν μ' ἐπήνεσας;

οὐδῆτ', ἐπεί μοι συμφορὰ μὲν οὐδὲν ἀν
μείων ἐγίγνετ', ἀξενώτερος δ' ἐγώ.
καὶ πρὸς κακοῖσιν ἄλλο τοῦτ' ἀν ἦν κακόν,
δόμους καλεῖσθαι τοὺς ἐμοὺς ἔχθροξένους.
αὐτὸς δ' ἀρίστον τοῦτο τυγχάνω ξένου,
ὅταν ποτ' Ἀργοντς διψίαν ἐλθω χθόνα.

555

XO. πῶς οὖν ἔκρυπτες τὸν παρόντα δαίμονα,
φίλον μολόντος ἀνδρός, ὡς αὐτὸς λέγεις;

AD. οὐκ ἀν ποτ' ἡθέλησεν εἰσελθεῖν δόμους,
εἰ τῶν ἐμῶν τι πημάτων ἐγνώρισε.

καί τῷ μέν, οἷμαι, δρῶν τάδ' οὐ φρονεῖν δοκῶ,
οὐδ' αἰνέσει με· τάμα δ' οὐκ ἐπίσταται
μέλαθρ' ἀπωθεῖν οὐδ' ἀτιμάζειν ξένους.

560

565

XO. ὁ πολύξεινος καὶ ἐλεύθερος ἀνδρὸς ἀεί ποτ' οἶκος,
σέ τοι καὶ ὁ Πύθιος εὐλύρας Ἀπόλλων
ἡξίωσε ναίειν,

[στρ.

570

ἔτλη δὲ σοῖσι μηλονόμας
ἐν δόμοις γενέσθαι,
δοχμιᾶν διὰ κλιτύων
βοσκήμασι σοῖσι συρίζων
ποιμνίτας ὑμεναίους.

575

σὺν δ' ἐποιμαίνοντο χαρᾶ μελέων βαλιαί τε λύγκες,
ἔβα δὲ λιποῦσ' Όθροντος νάπαν λεόντων
ἀ δαφοινὸς ἔλα·

[δευτ.

580

χόρευσε δ' ἀμφὶ σὰν κιθάραν,
Φοῖβε, ποικιλόθροιξ
νεβρὸς ὑψικόμων πέραν
βαίνοντος ἐλατᾶν σφυρῷ κούφῳ,
χαίροντος εὔφρονι μολπῇ.

585

τοιγὰρ πολυμηλοτάταν
έστιαν οἰκεῖς παρὰ καλλίναον

[στρ.

590   *Βοιβίαν λίμναν. ἀρότοις δὲ γυᾶν
καὶ πεδίων δαπέδοις ὅρον ἀμφὶ μὲν
ἀελίου κνεφαίαν
ἱππόστασιν αἰθέρᾳ τὰν Μολοσσῶν τίθεται,
595   πόντιόν τ' Αίγαίων' ἐπ' ἀκτὰν
ἀλίμενον Πηλίου κρατύνει.*

[δητ.
600   *καὶ νῦν δόμον ἀμπετάσας
δέξατο ξεῖνον νοτερῷ βλεφάρῳ,
τᾶς φίλας κλαίων ἀλόχουν νέκυν ἐν
δώμασιν ἀρτιθανῆ· τὸ γὰρ εὐγενὲς
ἐκφέρεται πρὸς αἰδῶ.
ἐν τοῖς ἀγαθοῖσι δὲ πάντ' ἔνεστιν σοφίας. ἄγαμαι·
πρὸς δ' ἐμῷ ψυχῇ θάρσος ἥσται
θεοσεβῆ φῶτα κεδνὰ πράξειν.*
605

AΔ.   *ἀνδρῶν Φεραίων εὐμενῆς παρουσία,
νέκυν μὲν ἡδη πάντ' ἔχοντα πρόσπολοι
φέρουσιν ἀρδην πρὸς τάφον τε καὶ πυράν·
νύμεῖς δὲ τὴν θανοῦσαν, ὡς νομίζεται,
προσείπατ' ἔξιοῦσαν νστάτην δδόν.*
610   XO.   *καὶ μὴν ὁρῶ σὸν πατέρα γηραιῷ ποδὶ¹
στείχοντ', δπαδούς τ' ἐν χεροῖν δάμαρτι σῇ
κόσμον φέροντας, νερτέρων ἀγάλματα.*

ΦΕΡΗΣ

615   *ῆκω κακοῖσι σοῖσι συγκάμνων, τέκνον·
ἐσθλῆς γάρ, οὐδεὶς ἀντερεῖ, καὶ σώφρονος
γυναικὸς ἡμάρτηκας. ἀλλὰ ταῦτα μὲν
φέρειν ἀνάγκη καίπερ ὄντα δύσφορα.
δέχον δὲ κόσμον τόνδε, καὶ κατὰ χθονὸς
ἴτω. τὸ ταύτης σῶμα τιμᾶσθαι χρεών,*

ἥτις γε τῆς σῆς προύθανε ψυχῆς, τέκνου,
καί μ' οὐκ ἄπαιδ' ἔθηκεν οὐδ' εἴασε σοῦ
στερέντα γήρᾳ πενθίμῳ καταφθίνειν,
πάσαις δ' ἔθηκεν εὐκλεέστερον βίον
γυναιξίν, ἔργον τλᾶσα γενναῖον τόδε.

620

ὦ τόνδε μὲν σώσασ', ἀναστήσασα δὲ
ἡμᾶς πίτνοντας, χαῖρε, κἀν Άιδου δόμοις
εὗ σοι γένοιτο. φημὶ τοιούτους γάμους
λύειν βροτοῖσιν, ἦ γαμεῖν οὐκ ἄξιον.

625

ΑΔ. οὕτ' ἥλθες ἐς τόνδ' ἐξ ἐμοῦ κληθεὶς τάφον,
οὕτ' ἐν φίλοισι σὴν παρουσίαν λέγω.
κόσμον δὲ τὸν σὸν οὐποθ' ἥδ' ἐνδύσεται.
οὐ γάρ τι τούτων ἐνδεής ταφῆσεται.

630

τότε ξυναλγεῖν χρῆν σ' ὅτ' ὡλλύμην ἐγώ.
σὺ δ' ἐκποδὼν στὰς καὶ παρεὶς ἄλλῳ θανεῖν
νέω γέρων ὅν, τόνδ' ἀποιμώξῃ νεκρόν;
οὐκ ἥσθ' ἄρ' ὀρθῶς τοῦδε σώματος πατήρ;
οὐδ' ἡ τεκεῖν φάσκουσα καὶ κεκλημένη
μήτηρ μ' ἔτικτε; δουλίου δ' ἀφ' αἰματος
μαστῷ γυναικὸς σῆς ὑπεβλήθην λάθρᾳ;
ἔδειξας εἰς ἔλεγχον ἐξελθὼν δς εἶ,

635

καί μ' οὐ νομίζω παῖδα σὸν πεφυκέναι.
ἢ τἄρα πάντων διαπρέπεις ἀψυχίᾳ,
δς τηλικόσδ' ὅν κάπι τέρμ' ἥκων βίον
οὐκ ἥθέλησας οὐδ' ἐτόλμησας θανεῖν
τοῦ σοῦ πρὸ παιδός, ἀλλὰ τήνδ' εἰάσατε
γυναικ' ὁθνείαν, ἦν ἐγὼ καὶ μητέρα
πατέρα τέ γ' ἐνδίκως ἀν ἥγοιμην μόνην.
καίτοι καλόν γ' ἀν τόνδ' ἀγῶν' ἥγωνίσω,

640

τοῦ σοῦ πρὸ παιδὸς κατθανών, βραχὺς δέ σοι
πάντως ὁ λοιπὸς ἦν βιώσιμος χρόνος.
[κάγώ τ' ἀν ἔζων χῆδε τὸν λοιπὸν χρόνον,
κούκ ἀν μονωθεὶς ἐστενον κακοῖς ἐμοῖς.]
καὶ μὴν δσ' ἄνδρα χρὴ παθεῖν εὐδαιμονα

645

650

πέπονθας· ἥβησας μὲν ἐν τυραννίδι,
 655 παῖς δ' ἦν ἐγώ σοι τῶνδε διάδοχος δόμων,
 ὥστ' οὐκ ἄτεκνος κατθανὼν ἄλλοις δόμον
 λείψειν ἔμελλες δρφανὸν διαρπάσαι.
 οὐ μὴν ἐρεῖς γέ μ' ὡς ἀτιμάζοντα σὸν
 660 γῆρας θανεῖν προύδωκας, δστις αἰδόφρων
 πρὸς σ' ἥ μάλιστα· κἀντὶ τῶνδέ μοι χάριν
 τοιάνδε καὶ σὺ χή τεκοῦσ' ἥλλαξάτην.
 τοιγὰρ φυτεύων παῖδας οὐκέτ' ἀν φθάνοις,
 οἱ γηροβοσκήσουσι καὶ θανόντα σε
 περιστελοῦσι καὶ προθήσονται νεκρόν.
 οὐ γάρ σ' ἔγωγε τῇδε μὴ θάψω χερί·
 665 τέθνηκα γὰρ δὴ τούπι σ'. εἰ δ' ἄλλον τυχὼν
 σωτῆρος αὐγὰς εἰσορῶ, κείνου λέγω
 καὶ παῖδά μ' εἰναι καὶ φίλον γηροτρόφον.
 μάτην ἄρ' οἱ γέροντες εῦχονται θανεῖν,
 670 γῆρας ψέγοντες καὶ μακρὸν χρόνον βίου·
 ἥν δ' ἔγγὺς ἔλθη θάνατος, οὐδεὶς βούλεται
 θνήσκειν, τὸ γῆρας δ' οὐκέτ' ἔστ' αὐτοῖς βαρύ.
XO. παύσασθ'. ἄλις γὰρ ἥ παροῦσα συμφορά·
 ὥ παῖ, πατρὸς δὲ μὴ παροξύνης φρένας.
675 ΦΕ. ὥ παῖ, τίν' αὐχεῖς, πότερα Λυδὸν ἥ Φρύγα
 κακοῖς ἐλαύνειν ἀργυρώνητον σέθεν;
 οὐκ οἰσθα Θεσσαλόν με κάπο Θεσσαλοῦ
 πατρὸς γεγῶτα γνησίως ἐλεύθερον;
 ἄγαν ὑβρίζεις, καὶ νεανίας λόγους
 680 δίπτων ἐς ἡμᾶς οὐ βαλὼν οὕτως ἄπει.
 ἐγὼ δέ σ' οἶκων δεσπότην ἐγεινάμην
 κᾶθρεψ', δφείλω δ' οὐχ ὑπερθνήσκειν σέθεν·
 οὐ γὰρ πατρῶον τόνδ' ἐδεξάμην νόμον,

παιδων προοδησκειν πατέρας, οὐδ' Ἑλληνικόν.

σαντῷ γὰρ εἴτε δυστυχῆς εἴτ' εὐτυχῆς

685

ἔφυς· ἀ δ' ἡμῶν χρῆν σε τυγχάνειν, ἔχεις.

πολλῶν μὲν ἄρχεις, πολυπλέθρους δέ σοι γύας
λείψω· πατρὸς γὰρ ταῦτ' ἐδεξάμην πάρα.

τί δῆτά σ' ἡδίκηκα; τοῦ σ' ἀποστερῶ;

μὴ θνῆσχ' ὑπὲρ τοῦδ' ἀνδρός, οὐδ' ἐγὼ πρὸ σοῦ.

690

χαίρεις ὁρῶν φῶς· πατέρα δ' οὐ χαίρειν δοκεῖς;

ἢ μὴν πολύν γε τὸν κάτω λογίζομαι

χρόνον, τὸ δὲ ζῆν μικρόν, ἀλλ' ὅμως γλυκύ.

σὺ γοῦν ἀναιδῶς διεμάχου τὸ μὴ θανεῖν,

καὶ ζῆς παρελθὼν τὴν πεπρωμένην τύχην,

695

ταύτην κατακτάς· εἴτ' ἐμὴν ἀψυχίαν

λέγεις, γυναικός, ὥς κάκισθ', ἡσσημένος,

ἢ τοῦ καλοῦ σοῦ προύθανεν νεανίου;

σοφῶς δ' ἐφηῦρες ὥστε μὴ θανεῖν ποτε,

εἰ τὴν παροῦσαν κατθανεῖν πείσεις ἀεὶ

700

γυναικήν ὑπὲρ σοῦ· καὶ τὸ διειδίζεις φίλοις

τοῖς μὴ θέλονσι δρᾶν τάδ', αὐτὸς δὲν κακός;

σίγα· νόμιζε δ', εἰ σὺ τὴν σαντοῦ φιλεῖς

ψυχήν, φιλεῖν ἀπαντας· εἰ δὲ ήμας κακῶς

ἐρεῖς, ἀκούσῃ πολλὰ κοῦ ψευδῆ κακά.

705

XO. πλείω λέλεκται νῦν τε καὶ τὰ πρὸν κακά·

παῦσαι δέ, πρέσβυ, παῖδα σὸν κακορροῦθῶν.

ΑΔ. λέγ', ως ἐμοῦ λέγξαντος· εἰ δὲ ἀλγεῖς κλύων
τάληθές, οὐ χρῆν σ' εἰς ἐμὸν ἐξαμαρτάνειν.

ΦΕ. σοῦ δὲ ἀν προοδησκων μᾶλλον ἐξημάρτανον.

710

ΑΔ. ταῦτὸν γὰρ ἡβῶντ' ἀνδρα καὶ πρέσβυν θανεῖν;

ΦΕ. ψυχῆ μιᾶς ζῆν, οὐ δυοῖν, δφείλομεν.

ΑΔ. καὶ μὴν Διός γε μείζονα ζώης χρόνον.

ΦΕ. ἀρᾶ γονεῦσιν οὐδὲν ἔκδικον παθών;

- 715 *AΔ.* μακροῦ βίου γὰρ ἥσθόμην ἐρῶντά σε.
ΦΕ. ἀλλ' οὐ σὺ νεκρὸν ἀντὶ σοῦ τόνδ' ἐκφέρεις;
AΔ. σημεῖα τῆς σῆς, ὡς κάκιστ', ἀψυχίας.
ΦΕ. οὗτοι πρὸς ἡμᾶν γ' ὠλετ'· οὐκ ἐρεῖς τόδε.
AΔ. φεῦ·
       εἴθ' ἀνδρὸς ἔλθοις τοῦδέ γ' ἐς χρείαν ποτέ.
720 *ΦΕ.* μνήστευε πολλάς, ὡς θάνωσι πλείονες.
AΔ. σοὶ τοῦτ' ὄνειδος· οὐ γὰρ ἥθελες θανεῖν.
ΦΕ. φίλον τὸ φέγγος τοῦτο τοῦ θεοῦ, φίλον.
AΔ. κακὸν τὸ λῆμα κούκ ἐν ἀνδράσιν τὸ σόν.
ΦΕ. οὐκ ἐγγελᾶς γέροντα βαστάζων νεκρόν.
725 *AΔ.* θανῇ γε μέντοι δυσκλεής, ὅταν θάνῃς.
ΦΕ. κακῶς ἀκούειν οὐ μέλει θανόντι μοι.
AΔ. φεῦ φεῦ· τὸ γῆρας ὡς ἀναιδείας πλέων.
ΦΕ. ἥδ' οὐκ ἀναιδής· τήνδ' ἐφηῦρες ἄφρονα.
AΔ. ἀπελθε κάμε τόνδ' ἔα θάψαι νεκρόν.
730 *ΦΕ.* ἀπειμι· θάψεις δ' αὐτὸς ὅν αὐτῆς φονεύς,
       δίκας τε δώσεις σοῖσι κηδεσταῖς ἔτι.
       ἢ τἄρ· Ἀκαστος οὐκέτ' ἔστ' ἐν ἀνδράσιν,
       εἰ μή σ' ἀδελφῆς αἷμα τιμωρήσεται.
AΔ. ἐρρων ννν, αὐτὸς χῆξ ξυνοικήσασά σοι,
735   ἀπαιδε παιδὸς ὄντος, ὥσπερ ἄξιοι,
       γηράσκετ· οὐ γὰρ τῷδ' ἔτ' ἐς ταῦτὸν στέγος
       νεῖσθ· εἰ δ' ἀπειπεῖν χρῆν με κηρύκων ὅπο
       τὴν σὴν πατρῷαν ἔστίαν, ἀπεῖπον ἄν.
       ἥμεῖς δέ — τοὺν ποσὶν γὰρ οἰστέον κακόν —
740   στείχωμεν, ὡς ἀν ἐν πυρᾷ θῶμεν νεκρόν.
- XO.* ἵω ἵω. σχετλία τόλμης,
       ὦ γενναία καὶ μέγ' ἀρίστη,
       χαῖρε· πρόφρων σὲ χθόνιός θ' Ερμῆς
       Αιδης τε δέχοιτ· εἰ δέ τι κάκεῖ

πλέον ἔστ' ἀγαθοῖς, τούτων μετέχουσ'

745

Ἄιδου νύμφῃ παρεδρεύοις.

ΘΕΡΑΠΩΝ

πολλοὺς μὲν ἥδη κάπο παντοίας χθονὸς
ξένους μολόντας οἴδ' ἐς Ἀδμήτου δόμους,
οἵς δεῖπνα προύθηκ' ἀλλὰ τοῦδ' οὕπω ξένου
κακίον' ἐς τήνδ' ἔστιαν ἐδεξάμην.

750

δις πρῶτα μὲν πενθοῦντα δεσπότην δρῶν
ἐσῆλθε κατόλμησ' ἀμείψασθαι πύλας.
ἔπειτα δ' οὕτι σωφρόνως ἐδέξατο
τὰ προστυχόντα ξένια, συμφορὰν μαθών,
ἀλλ', εἴ τι ἐμὴ φέροιμεν, ὥτρυνεν φέρειν.

755

ποτῆρα δ' ν χείρεσσι κίσσινον λαβὼν
πίνει μελαινῆς μητρὸς εὔζωρον μέθν,
ἔως ἐθέρμην' αὐτὸν ἀμφιβᾶσα φλὸξ
οἴνον· στέφει δὲ κράτα μυρσίνης κλάδοις
ἄμουσ' ὑλακτῶν· δισσὰ δ' ἦν μέλη κλύειν.

760

δ μὲν γὰρ ἥδε, τῶν ἐν Ἀδμήτου κακῶν
οὐδὲν προτιμῶν, οἰκέται δ' ἐκλαίομεν
δέσποιναν· δόμμα δ' οὐκ ἐδείκνυμεν ξένῳ
τέγγοντες· Ἀδμητος γὰρ ὕδ' ἐφίετο.

καὶ νῦν ἐγὼ μὲν ἐν δόμοισιν ἔστιω
ξένον, πανοῦργον κλῶπα καὶ ληστήν τινα,
ἡ δ' ἐκ δόμων βέβηκεν, οὐδ' ἐφεσπόμην
οὐδ' ἐξέτεινα χεῖρ', ἀποιμώζων ἐμὴν
δέσποιναν, ἡ μοὶ πᾶσί τ' οἰκέταισιν ἦν
μήτηρ· κακῶν γὰρ μυρίων ἐρρύετο,

765

δργὰς μαλάσσοντος ἄνδρος. ἄρα τὸν ξένον
στυγῷ δικαίως, ἐν κακοῖς ἀφιγμένον;

770

HP. οὗτος, τί σεμνὸν καὶ πεφροντικὸς βλέπεις;
οὐ χρὴ σκυθρωπὸν τοῖς ξένοις τὸν πρόσπολον
εἶναι, δέχεσθαι δ' εὐπροσηγόρῳ φρενί.
σὺ δ' ἄνδρος ἐταῖρον δεσπότου παρόνθ' δρῶν,

775

στυγνῷ προσώπῳ καὶ συνωφρυμένῳ
δέχῃ, θυραιόν πήματος σπουδὴν ἔχων.
δεῦρ' ἔλθ', δπως ἀν καὶ σοφώτερος γένη.
780 τὰ θνητὰ πράγματ' οἴδας ἦν ἔχει φύσιν;
οἶμαι μὲν οὖ· πόθεν γάρ; ἀλλ' ἀκονέ μου.
βροτοῖς ἄπασι κατθανεῖν ὀφείλεται,
κούκ ἔστι θνητῶν δστις ἐξεπίσταται
785 τὴν αὔριον μέλλουσαν εἰ βιώσεται.
τὸ τῆς τύχης γὰρ ἀφανὲς οὐ προβήσεται,
καστ' οὐδ διδακτὸν οὐδ' ἀλίσκεται τέχνη.
ταῦτ' οὖν ἀκούσας καὶ μαθὼν ἐμοῦ πάρα,
εὑφραινε σαντόν, πīνε, τὸν καθ' ἡμέραν
βίον λογίζου σόν, τὰ δ' ἄλλα τῆς τύχης.
790 τίμα δὲ καὶ τὴν πλεῖστον ἡδίστην θεῶν
Κύπριν βροτοῖσιν· εὐμενῆς γὰρ ή θεός.
τὰ δ' ἄλλ' ἔασον ταῦτα καὶ πιθοῦ λόγοις
ἐμοῖσιν — εἴπερ ὁρθά σοι δοκῶ λέγειν;
οἶμαι μέν. οὐκον τὴν ἄγαν λύπην ἀφεὶς
795 πίη μεθ' ἡμῶν τάσδ' ὑπερβαλῶν τύχας,
στεφάνοις πυκασθείς; καὶ σάφ' οἰδ' ὁθούνεκα
τοῦ νῦν σκυθρωποῦ καὶ ξυνεστῶτος φρενῶν
μεθορμιεῖ σε πίτυλος ἐμπεσὼν σκύφου.
δοντας δὲ θνητοὺς θνητὰ καὶ φρονεῖν χρεών·
800 ὡς τοῖς γε σεμνοῖς καὶ συνωφρυμένοις
ἄπασίν ἔστιν, ὡς γ' ἐμοὶ χρῆσθαι κριτῆ,
οὐ βίος ἀληθῶς δ βίος, ἀλλὰ συμφορά.
ΘΕ. ἐπιστάμεσθα ταῦτα· νῦν δὲ πράσσομεν
οὐχ οἴα κώμου καὶ γέλωτος ἄξια.
805 HP. γυνὴ θυραιός ή θανοῦσα· μὴ λίαν
πένθει· δόμων γὰρ ζῶσι τῶνδε δεσπόται.
ΘΕ. τί ζῶσιν; οὐ κάτοισθα τὰν δόμοις κακά;

- HP. εὶ μή τι σός με δεσπότης ἐψεύσατο.
 ΘΕ. ἄγαν ἐκεῖνός ἐστ' ἄγαν φιλόξενος.
 HP. οὐ χρῆν μ' ὁδνείου γ' οὕτεκ' εῦ πάσχειν νεκροῦ; 810
 ΘΕ. ἥ κάρτα μέντοι καὶ λίαν θυραιος ἦν.
 HP. μῶν ξυμφοράν τιν' οὖσαν οὐκ ἔφραζέ μοι;
 ΘΕ. χαίρων ἵθ'· ἡμῖν δεσποτῶν μέλει κακά.
 HP. ὅδ' οὐ θυραιών πημάτων ἄρχει λόγος.
 ΘΕ. οὐ γάρ τι κωμάζοντ' ἀν ἡχθόμην σ' ὀρῶν. 815
 HP. ἀλλ' ἥ πέπονθα δείν' ὑπὸ ξένων ἐμῶν;
 ΘΕ. οὐκ ἥλθες ἐν δέοντι δέξασθαι δόμοις.
 [πένθος γὰρ ἡμῖν ἐστι· καὶ κουρὰν βλέπεις
 μελαμπέπλους στολμούς τε. HP. τίς δ' ὁ κατθανών;]
 HP. μῶν ἥ τέκνων τι φροῦδον ἥ γέρων πατήρ; 820
 ΘΕ. γυνὴ μὲν οὖν ὅλωλεν Ἀδμήτου, ξένε.
 HP. τί φῆς; ἔπειτα δῆτά μ' ἐξενίζετε;
 ΘΕ. ἥδεῖτο γάρ σε τῶνδ' ἀπώσασθαι δόμων.
 HP. ὡ σχέτλι', οἴας ἥμπλακες ξυναόρου.
 ΘΕ. ἀπωλόμεσθα πάντες, οὐ κείνη μόνη. 825
 HP. ἀλλ' ἥσθόμην μὲν ὅμμ' ἵδων δακρυρροοῦν
 κουράν τε καὶ πρόσσωπον· ἀλλ' ἔπειθέ με
 λέγων θυραιον κῆδος ἐς τάφον φέρειν.
 βίᾳ δὲ θυμοῦ τάσδ' ὑπερβαλὼν πύλας
 ἔπινον ἀνδρὸς ἐν φιλοξένον δόμοις,
 πράσσοντος οὗτῳ. κάτα κωμάζω κάρα 830
 στεφάνοις πυκασθείς; ἀλλὰ σοῦ τὸ μὴ φράσαι,
 κακοῦ τοσούτον δώμασιν προκειμένον.
 ποῦ καὶ σφε θάπτει; ποῦ νιν εὐρήσω μολών;
 ΘΕ. ὁρθὴν παρ' οἴμον, ἥ πὶ Λάρισαν φέρει,
 τύμβον κατόψῃ ξεστὸν ἐκ προαστίου. 835
 HP. ὡ πολλὰ τλᾶσα καρδία καὶ χεὶρ ἐμή,
 νῦν δεῖξον οἶον παῖδά σ' ἥ Τιρυνθία

840   ’Ηλεκτρόνως γείνατ’ Ἀλκμήνη Διί.
      δεῖ γάρ με σῶσαι τὴν θανοῦσαν ἀρτίως
      γυναικα κάς τόνδ’ αὖθις ἴδρυσαι δόμον
      Ἀλκηστιν, Ἀδμήτῳ θ’ ὑπουργῆσαι χάριν.
      έλθὼν δ’ ἄνακτα τὸν μελάμπεπλον νεκρῶν
      Θάνατον φυλάξω, καὶ νιν εὐρήσειν δοκῶ
      πίνοντα τύμβον πλησίον προσφαγμάτων.
      κάνπερ λοχαίας αὐτὸν ἐξ ἔδρας συνθεὶς
      μάρψω, κύκλον δὲ περιβάλω χεροῖν ἐμαῖν,
      οὐκ ἔστιν δστις αὐτὸν ἐξαιρήσεται
      μογοῦντα πλευρά, πρὸν γυναικ’ ἐμοὶ μεθῆ.
      ἢν δ’ οὖν ἀμάρτω τῆσδ’ ἄγρας, καὶ μὴ μόλῃ
      πρὸς αἵματηρὸν πέλανον, εἴμι τῶν κάτω
      Κόρης Ἀνακτός τ’ εἰς ἀνηλίον δόμους
      αἰτήσομαι τε· καὶ πέποιθ’ ἄξειν ἄνω
      Ἀλκηστιν, ὥστε χερσὶν ἐνθεῖναι ξένον,
      ὅς μ’ ἐς δόμους ἐδέξατ’ οὐδ’ ἀπήλασε,
      καίπερ βαρείᾳ συμφορᾷ πεπληγμένος,
      ἔκρυπτε δ’ ὅν γενναῖος, αἰδεσθεὶς ἐμέ.
      τίς τοῦδε μᾶλλον Θεσσαλῶν φιλόξενος,
      τίς Ελλάδ’ οἰκῶν; τοιγὰρ οὐκ ἐρεῖ κακὸν
      εὐεργετῆσαι φῶτα γενναῖος γεγώς.

AΔ. *ἰώ, στυγναὶ*
      πρόσοδοι, στυγναὶ δ’ ὅψεις χήρων
      μελάθρων. *ἰώ μοί μοι.* *αἱ̄ αἱ̄.*
      ποῖ βῶ; *πᾶ στῶ;* *τί̄ λέγω;* *τί̄ δὲ μή;*
      πῶς ἀν δλοίμαν;
      ἢ βαρυδαίμονα μήτηρ μ’ ἔτεκεν.
      ζηλῶ φθιμένους, κείνων ἔραμαι,
      κεῖν’ ἐπιθυμῶ δώματα ναίειν.

οὔτε γὰρ αὐγὰς χαίρω προσορῶν
οὕτ' ἐπὶ γαίας πόδα πεζεύων·
τοῖον ὅμηρόν μ' ἀποσυλήσας
    Ἄιδη Θάνατος παρέδωκεν.

870

XO. πρόβα, πρόβα· βᾶθι κεῦθος οἴκων. AD. αἰαῖ. [στρ.]

XO. πέπονθας ἄξι' αἰαγμάτων. AD. ἐ ἔ.

XO. δι' ὁδύνας ἔβας, σάφ' οἶδα . . . AD. φεῦ φεῦ.

XO. τὰν νέρθε δ' οὐδὲν ὡφελεῖς. AD. ίώ μοί μοι.

875

XO. τὸ μήποτ' εἰσιδεῖν φιλίας ἀλόχουν
πρόσωπον ἄντα λυπρόν.

AD. ἔμνησας δ' μου φρένας ἥλκωσεν·
τί γὰρ ἀνδρὶ κακὸν μεῖζον, ἀμαρτεῖν
πιστῆς ἀλόχουν; μή ποτε γήμας
ὦφελον οἰκεῖν μετὰ τῆσδε δόμους.
ζηλῶ δ' ἀγάμους ἀτέκνους τε βροτῶν
μία γὰρ ψυχή, τῆς ὑπεραλγεῖν
μέτριον ἄχθος·
παιδῶν δὲ νόσους καὶ νυμφιδίους
εὐνὰς θανάτοις κεραιζομένας
οὐ τλητὸν ὁρᾶν, ἐξὸν ἀτέκνους
ἀγάμους τ' εἶναι διὰ παντός.

880

885

XO. τύχα τύχα δυσπάλαιστος ἥκει. AD. αἰαῖ. [ἀντ.]

XO. πέρας δέ γ' οὐδὲν ἀλγέων τίθης. AD. ἐ ἔ.

890

XO. βαρέα μὲν φέρειν, δμως δὲ . . . AD. φεῦ φεῦ.

XO. τλᾶθ· οὐ σὺ πρῶτος ὠλεσας . . . AD. ίώ μοί μοι.

XO. γυναικα· συμφορὰ δ' ἐτέρους ἐτέρα
πιέζει φανεῖσα θνατῶν.

895 *ΑΔ.* ὡ μακρὰ πένθη λῦπαι τε φίλων
 τῶν ὑπὸ γαῖαν.
 τί μ' ἐκάλυσας δῆψαι τύμφον
 τάφρον ἐς κοίλην καὶ μετ' ἐκείνης
 τῆς μέγ' ἀρίστης κεῖσθαι φθίμενον;
 900 δύο δ' ἀντὶ μιᾶς Άιδης ψυχὰς
 τὰς πιστοτάτας σὺν ἀν ἔσχεν, δμοῦ
 χθονίαν λίμνην διαβάντε.

[στρ. *XO.*] ἐμοί τις ἦν
 ἐν γένει, ὡ κόρος ἀξιόθρηνος
 905 ὥλετ' ἐν δόμοισιν
 μονόπαις· ἀλλ' ἔμπας
 ἔφερε κακὸν ἄλις, ἀτεκνος ὁν,
 πολιὰς ἐπὶ χαίτας
 910 ἥδη προπετής ὁν
 βιότου τε πόρσω.

ΑΔ. ὡ σχῆμα δόμων, πῶς εἰσέλθω;
 πῶς δ' οἰκήσω μεταπίπτοντος
 δαίμονος; οἴμοι. πολὺ γὰρ τὸ μέσον·
 915 τότε μὲν πεύκαις σὺν Πηλιάσιν
 σύν θ' ὑμεναίοις ἔστειχον ἔσω,
 φιλίας ἀλόχου χέρα βαστάζων,
 πολυάχητος δ' εἶπετο κῶμος,
 τὴν τε θανοῦσαν κάμ' ὀλβίζων,
 920 ὡς εὐπατρίδαι καὶ ἀπ' ἀμφοτέρων
 ὅντες ἀρίστων σύζυγες εἶμεν·
 νῦν δ' ὑμεναίων γόος ἀντίπαλος
 λευκῶν τε πέπλων μέλανες στολμοὶ
 πέμπουσί μ' ἔσω
 925 λέκτρων κοίτας ἐς ἐρήμουν.

- XO. παρ' εὐτυχῆ
 σοὶ πότμον ἥλθεν ἀπειροκάκῳ τόδ'
 ἄλγος· ἀλλ' ἔσωσας
 βίοτον καὶ ψυχάν.
 ἔθανε δάμαρ, ἔλιπε φιλίαν·
 τί νέον τόδε; πολλοῖς
 ἥδη παρέλυσεν
 θάνατος δάμαρτας.
- [ἀντ.]
- 930
- AD. φίλοι, γυναικὸς δαίμον' εὐτυχέστερον
 τοῦμοῦ νομίζω, καίπερ οὐ δοκοῦνθ' ὅμως·
 τῆς μὲν γὰρ οὐδὲν ἄλγος ἄψεται ποτε,
 πολλῶν δὲ μόχθων εὐκλεής ἐπαύσατο.
 ἐγὼ δ', δν οὐ χρῆν ζῆν, παρεὶς τὸ μόρσιμον
 λυπρὸν διάξω βίοτον· ἀρτι μανθάνω.
- 935
- πῶς γὰρ δόμων τῶνδ' εἰσόδους ἀνέξομαι;
 τίν' ἀν προσειπών, τοῦ δὲ προσρηθεὶς ὅπο,
 τερπνῆς τύχοιμ' ἀν εἰσόδου; ποī τρέψομαι;
 ἡ μὲν γὰρ ἔνδον ἔξελᾶ μ' ἐρημίᾳ,
 γυναικὸς εὐνὰς εὗτ' ἀν εἰσίδω κενὰς
 θρόνους τ' ἐν οἴσιν ἵζε, καὶ κατὰ στέγας
 αὐχμηρὸν οὖδας, τέκνα δ' ἀμφὶ γούνασι
 πίπτοντα κλαίη μητέρ', οἱ δὲ δεσπότιν
 στένωσιν οἴαν ἐκ δόμων ἀπώλεσαν.
- 940
- τὰ μὲν κατ' οἴκους τοιάδ'· ἔξωθεν δέ με
 γάμοι τ' ἐλῶσι Θεσσαλῶν καὶ ξύλλογοι
 γυναικοπληθεῖς· οὐ γὰρ ἔξανέξομαι
 λεύσσων δάμαρτος τῆς ἐμῆς δμήλικας.
 ἐρεῖ δέ μ' ὅστις ἐχθρὸς ὁν κυρεῖ τάδε·
- 945
- Ίδοῦ τὸν αἰσχρῶς ζῶνθ', δς οὐκ ἔτλη θανεῖν,
 ἀλλ' ἦν ἔγημεν ἀντιδοὺς ἀψυχίᾳ
 πέφευγεν Αἰδην· εἰτ' ἀνήρ εἶναι δοκεῖ;
 στυγεῖ δὲ τοὺς τεκόντας, αὐτὸς οὐ θέλων
 θανεῖν. τοιάνδε πρὸς κακοῖσι κληδόνα
- 950
- 955

960   ἔξω. τί μοι ζῆν δῆτα κύδιον, φίλοι,
κακῶς κλύοντι καὶ κακῶς πεπραγότι;

[στρ. XΟ.]   ἐγὼ καὶ διὰ μούσας
καὶ μετάρσιος ἥξα, καὶ
πλείστων ἀφάμενος λόγων
965   κρεῖσσον οὐδὲν Ἀνάγκας
ηὔρον, οὐδέ τι φάρμακον
Θρήσσαις ἐν σανίσιν, τὰς
Ὄρφεία κατέγραψεν
970   γῆρυνς, οὐδ' ὅσα Φοῖβος Άσκληπιάδαις ἔδωκε
φάρμακα πολυπόνοις ἀντιτεμών βροτοῖσιν.

[ἀντ.]   μόνας δ' οὗτ' ἐπὶ βωμοὺς
ἔλθεῖν οὔτε βρέτας θεᾶς
975   ἔστιν, οὐ σφαγίων κλύει.
μή μοι, πότνια, μείζων
ἔλθοις ἢ τὸ πρὸν ἐν βίῳ.
καὶ γὰρ Ζεὺς ὃ τι νεύσῃ,
σὺν σοὶ τοῦτο τελευτᾶ.
980   καὶ τὸν ἐν Χαλύβοις δαμάζεις σὺ βίᾳ σίδαρον,
οὐδέ τις ἀποτόμον λήματός ἔστιν αἰδώς.

[στρ.]   καὶ σ' ἐν ἀφύκτοισι χερῶν εἶλε θεὰ δεσμοῖς.
τόλμα δ' οὐ γὰρ ἀνάξεις ποτ' ἔνερθεν
985   κλαίων τοὺς φθιμένους ἄνω.
καὶ θεῶν σκότιοι φθίνουσι
990   παῖδες ἐν θανάτῳ.
φίλα μὲν δτ' ἦν μεθ' ἡμῶν,
φίλα δὲ θανοῦσ' ἔτ' ἔσται,
994   γενναιοτάταν δὲ πασᾶν ἐζεύξω κλισίαις ἄκοιτιν.

[ἀντ.]   μηδὲ νεκρῶν ὡς φθιμένων χῶμα νομιζέσθω
τύμβος σᾶς ἀλόχον, θεοῖσι δ' ὅμοίως

τιμάσθω, σέβας ἐμπόρων.

καί τις δοχμίαν κέλευθον

ἐκβαίνων τόδ' ἐρεῖ·

Αὕτα ποτὲ προύθαν' ἀνδρός,

νῦν δ' ἐστὶ μάκαιρα δαίμων·

χαῖρ', ὃ πότνι', εὖ δὲ δοίης. τοῖαί νιν προσεροῦσι φῆμαι.

1000

1005

— καὶ μὴν ὅδ', ὡς ἔοικεν, Άλκμήνης γόνος,

Άδμητε, πρὸς σὴν ἐστίαν προεύεται.

HP. φίλον πρὸς ἄνδρα χρὴ λέγειν ἐλευθέρως,
Άδμητε, μομφὰς δ' οὐχ ὑπὸ σπλάγχνοις ἔχειν
σιγῶντ'. ἐγὼ δὲ σοῖς κακοῖσιν ἡξίουν

1010

ἔγγὺς παρεστώς ἐξετάζεσθαι φίλος·

σὺ δ' οὐκ ἔφραζες σῆς προκείμενον νέκυν

γυναικός, ἀλλά μ' ἐξένιζες ἐν δόμοις,

ὡς δὴ θυραίου πήματος σπουδὴν ἔχων.

κάστεψα κρᾶτα καὶ θεοῖς ἐλειψάμην
σπουδὰς ἐν οἴκοις δυστυχοῦσι τοῖσι σοῖς.

1015

καὶ μέμφομαι μέν, μέμφομαι, παθὼν τάδε,
οὐ μήν σε λυπεῖν ἐν κακοῖσι βούλομαι.

ὦν δ' οὔνεχ' ἦκω δεῦρον ὑποστρέψας πάλιν
λέξω. γυναικα τήνδε μοι σῶσον λαβών,

1020

ἔως ἀν ἵππους δεῦρο Θρηκίας ἄγων

ἔλθω, τύραννον Βιστόνων κατακτανών.

πράξας δ' δ μὴ τύχοιμι — νοστήσαιμι γάρ —

δίδωμι τήνδε σοῖσι προσπολεῖν δόμοις.

πολλῷ δὲ μόχθῳ χεῖρας ἥλθεν εἰς ἐμάς·

1025

ἄγῶνα γὰρ πάνδημον εὑρίσκω τινὰς

τιθέντας, ἀθληταῖσιν ἄξιον πόνον,

ὅθεν κομίζω τήνδε νικητήρια

λαβών· τὰ μὲν γὰρ κοῦφα τοῖς νικῶσιν ἦν

ἵππους ἄγεσθαι, τοῖσι δ' αὖτα μείζονα

1030

νικῶσι, πυγμὴν καὶ πάλην, βουφόρβια·

1035

γυνὴ δ' ἐπ' αὐτοῖς εἴπετ· ἐντυχόντι δὲ
αἰσχρὸν παρεῖναι κέρδος ἦν τόδ' εὐκλεές.
ἀλλ', ὥσπερ εἶπον, σοὶ μέλειν γυναικα χρή·
οὐ γὰρ κλοπαίαν, ἀλλὰ σὺν πόνῳ λαβὼν
ῆκω· χρόνῳ δὲ καὶ σύ μ' αἰνέσεις ἵσως.

1040

ΑΔ. οὕτοι σ' ἀτίζων οὐδ' ἐν αἰσχροῖσιν τιθεὶς
ἔκρυψ' ἐμῆς γυναικὸς ἀθλίου τύχας·
ἀλλ' ἄλγος ἄλγει τοῦτ' ἀν ἦν προσκείμενον,
εἴ του πρὸς ἄλλου δώμαθ' ὠρμήθης ξένου·
ἄλις δὲ κλαίειν τούμὸν ἦν ἐμοὶ κακόν.

1045

γυναικα δ', εἴ πως ἔστιν, αἰτοῦμαι σ', ἄναξ,
ἄλλον τιν' ὅστις μὴ πέπονθεν οὖρ ἐγὼ
σώζειν ἄνωχθι Θεσσαλῶν· πολλοὶ δέ σοι
ξένοι Φεραίων· μή μ' ἀναμνήσῃς κακῶν.
οὐκ ἀν δυναίμην τήνδ' ὁρῶν ἐν δώμασιν
ἄδακρυς εἶναι· μὴ νοσοῦντί μοι νόσον
προσθῆς· ἄλις γὰρ συμφορᾶ βαρύνομαι.
ποῦ καὶ τρέφοιτ' ἀν δωμάτων νέα γυνή;

1050

νέα γάρ, ὡς ἐσθῆτι καὶ κόσμῳ πρέπει.
πότερα κατ' ἀνδρῶν δῆτ' ἐνοικήσει στέγην;
καὶ πῶς ἀκραιφνῆς ἐν νέοις στρωφωμένη
ἔσται; τὸν ἡβῶνθ', Ἡράκλεις, οὐ δάδιον
εἰργειν· ἐγὼ δὲ σοῦ προμηθίαν ἔχω.

1055

ἢ τῆς θανούσης θάλαμον ἐσβήσας τρέφω;
καὶ πῶς ἐπεσφρῶ τήνδε τῷ κείνης λέχει;
διπλῆν φοβοῦμαι μέμψιν, ἐκ τε δημοτῶν,
μή τίς μ' ἐλέγξῃ τὴν ἐμὴν εὐεργέτιν
προδόντ' ἐν ἄλλης δεμνίοις πίτνειν νέας,

1060

καὶ τῆς θανούσης· ἀξία δέ μοι σέβειν·
πολλὴν πρόνοιαν δεῖ μ' ἔχειν. σὺ δ', ὡ γύναι,
ῆτις ποτ' εἰ σύ, ταῦτ' ἔχουσ' Ἀλκήστιδι
μορφῆς μέτρον ἵσθι· καὶ προσήιξαι δέμας.

- οῖμοι. κόμιζε πρὸς θεῶν ἐξ ὀμμάτων
γυναικα τήνδε, μή μ' ἔλης ἥρημένον.1065
δοκῶ γὰρ αὐτὴν εἰσορῶν γυναιχ' ὅρᾶν
ἔμήν· θολοῖ δὲ καρδίαν, ἐκ δ' ὀμμάτων
πηγαὶ κατερρώγασιν· ὡς τλήμων ἐγώ,
ώς ἄρτι πένθους τοῦδε γεύομαι πικροῦ.
- XO. ἐγὼ μὲν οὐκ ἔχοιμ' ἀν εὖ λέγειν τύχην·1070
χρὴ δ', δστις οἴσει, καρτερεῖν θεοῦ δόσιν.
- HP. εἰ γὰρ τοσαύτην δύναμιν εἶχον ὥστε σὴν
ἔς φῶς πορεῦσαι νερτέρων ἐκ δωμάτων
γυναικα καί σοι τήνδε πορσῦναι χάριν.
- ΑΔ. σάφ' οἶδα βούλεσθαι σ' ἄν. ἀλλὰ ποῦ τόδε;
οὐκ ἔστι τοὺς θανόντας ἐς φάος μολεῖν.1075
- HP. μή ννν ὑπέρβαλλ', ἀλλ' ἐναισίμως φέρε.
- ΑΔ. ὁδον παραινεῖν ἢ παθόντα καρτερεῖν.
- HP. τί δ' ἀν προκόπτοις, εἰ θέλεις ἀεὶ στένειν;
- ΑΔ. ἔγγωνα καντός, ἀλλ' ἔρως τις ἐξάγει.1080
- HP. τὸ γὰρ φιλῆσαι τὸν θανόντ' ἄγει δάκρυ.
- ΑΔ. ἀπώλεσέν με, κατι μᾶλλον ἢ λέγω.
- HP. γυναικὸς ἐσθλῆς ἡμπλακες· τίς ἀντερεῖ;
- ΑΔ. ὥστ' ἀνδρα τόνδε μηκέθ' ἥδεσθαι βίω.1085
- HP. χρόνος μαλάξει, νῦν δ' ἔθ' ἥβάσκει κακόν.
- ΑΔ. χρόνον λέγοις ἄν, εἰ χρόνος τὸ κατθανεῖν.
- HP. γυνή σε παύσει· καὶ νέοις γάμοις πιθοῦ.
- ΑΔ. σίγησον· οἶον εἶπας. οὐκ ἀν φόμην.
- HP. τί δ'; οὐ γαμεῖς γάρ, ἀλλὰ χηρεύσῃ λέχος;
- ΑΔ. οὐκ ἔστιν ἥτις τῷδε συγκλιθήσεται.1090

- HP. μᾶν τὴν θανοῦσαν ὀφελεῖν τι προσδοκᾶς;
 ΑΔ. κείνην δπουπερ ἔστι τιμᾶσθαι χρεών.
 1095 HP. ἐπήνεσ' ἀλόχῳ πιστὸς οὖνεκ' εἰ φίλος.
 1094 ΑΔ. ώς μήποτ' ἄνδρα τόνδε γενναῖον καλεῖν.
 1093 HP. αἰνῶ μὲν αἰνῶ· μωρίαν δ' ὀφλισκάνεις.
 ΑΔ. θάνοιμ' ἐκείνην καίπερ οὐκ οὖσαν προδούς.
 HP. δέχον νυν εἴσω τήνδε γενναίων δόμων.
 ΑΔ. μή, πρός σε τοῦ σπείραντος ἄντομαι Διός.
 HP. καὶ μὴν ἀμαρτήσῃ γε μὴ δράσας τάδε.
 1100 ΑΔ. καὶ δρῶν γε λύπῃ καρδίαν δηχθήσομαι.
 HP. πιθοῦ· τάχ' ἀν γὰρ ἐς δέον πέσοι χάρις.
 ΑΔ. φεῦ.
 εἴθ' ἐξ ἀγῶνος τήνδε μὴ "λαβέες ποτε.
 HP. νικῶντι μέντοι καὶ σὺ συννικᾶς ἐμοί.
 ΑΔ. καλῶς ἔλεξας· ή γυνὴ δ' ἀπελθέτω.
 1105 HP. ἀπεισιν, εἰ χρή· πρῶτα δ' εἰ χρεῶν ἄθρει.
 ΑΔ. χρή, σοῦ γε μὴ μέλλοντος δργαίνειν ἐμοί.
 HP. εἰδώς τι κάγῳ τήνδ' ἔχω προθυμίαν.
 ΑΔ. νίκα νυν. οὐ μὴν ἄνδανοντά μοι ποιεῖς.
 HP. ἀλλ' ἔσθ' ὅθ' ἡμᾶς αἰνέσεις· πιθοῦ μόνον.
 1110 ΑΔ. κομίζετ', εἰ χρή τήνδε δέξασθαι δόμοις.
 HP. οὐκ ἀν μεθείμην τὴν γυναικα προσπόλοις.
 ΑΔ. σὺ δ' αὐτὸς αὐτὴν εἴσαγ', εἰ δοκεῖ, δόμους.
 HP. ἐς σὰς μὲν οὖν ἔγωγε θήσομαι χέρας.
 ΑΔ. οὐκ ἀν θίγοιμι· δῶμα δ' εἰσελθεῖν πάρα.
 1115 HP. τῇ σῇ πέποιθα χειρὶ δεξιᾷ μόνῃ.
 ΑΔ. ἄναξ, βιάζῃ μ' οὐ θέλοντα δρᾶν τάδε.
 HP. τόλμα προτεῖναι χειρα καὶ θιγεῖν ξένης.
 ΑΔ. καὶ δὴ προτείνω, Γοργόν' ώς καραδοκῶ.
 HP. ἔχεις; ΑΔ. ἔχω; ναί. HP. σῶζέ νυν, καὶ τὸν Διὸς

- φήσεις ποτ' εἶναι παῖδα γενναῖον ξένον.1120
 βλέψον πρὸς αὐτήν, εἴ τι σῇ δοκεῖ πρόπειν
 γυναικί· λύπης δ' εὐτυχῶν μεθίστασο.
- AΔ. ὡς θεοί, τί λέξω; θαῦμ' ἀνέλπιστον τόδε;
 γυναικα λεύσσω τήνδ' ἐμὴν ἐτητύμως;
 ἢ κέρτομός μ' ἐκ θεοῦ τις ἐκπλήσσει χαρά;1125
- HP. οὐκ ἔστιν, ἀλλὰ τήνδ' ὁρᾶς δάμαρτα σήν.
- AΔ. ὅρα γε μή τι φάσμα νερτέρων τόδ' ἦ.
- HP. οὐ ψυχαγωγὸν τόνδ' ἐποιήσω ξένον.
- AΔ. ἀλλ' ἦν ἔθαπτον εἰσορῶ δάμαρτ' ἐμήν;
- HP. σάφ' ἵσθ'. ἀπιστεῖν δ' οὐ σε θαυμάζω τύχην.1130
- AΔ. θίγω, προσείπω ζῶσαν ὡς δάμαρτ' ἐμήν;
- HP. πρόσειπτ'. ἔχεις γὰρ πᾶν ὅσονπερ ἥθελες.
- AΔ. ὡς φιλτάτης γυναικὸς ὅμμα καὶ δέμας,
 ἔχω σ' ἀέλπτως, οὕποτ' ὅψεσθαι δοκῶν.
- HP. ἔχεις· φθόνος δὲ μὴ γένοιτό τις θεῶν.1135
- AΔ. ὡς τοῦ μεγίστου Ζηνὸς εὐγενὲς τέκνον,
 εὐδαιμονοίης, καὶ σ' ὁ φιτύσας πατὴρ
 σώζοι· σὺ γὰρ δὴ τῷ μέντοι ἀνώρθωσας μόνος.
 πῶς τήνδ' ἐπεμφας νέρθεν ἐς φάος τόδε;
- HP. μάχην συνάψας δαιμόνων τῷ κυρίῳ.1140
- AΔ. ποῦ τόνδε Θανάτῳ φῆς ἀγῶνα συμβαλεῖν;
- HP. τύμβον παρ' αὐτὸν ἐκ λόχου μάρψας χεροῖν.
- AΔ. τί γάρ ποθ' ἦδ' ἄναυδος ἔστηκεν γυνή;
- HP. οὕπω θέμις σοι τῆσδε προσφωνημάτων
 κλίνειν, πρὸν ἀν θεοῖσι τοῖσι νερτέροις
 ἀφαγνίσηται καὶ τρίτον μόλῃ φάος.1145
- ἀλλ' εἴσαγ' εἴσω τήνδε· καὶ δίκαιος ὁν
 τὸ λοιπόν, Ἄδμητ', εὔσέβει περὶ ξένους.
 καὶ χαῖρ· ἐγὼ δὲ τὸν προκείμενον πόνον
 Σθενέλον τυράννῳ παιδὶ πορσυνῶ μολών.
- AΔ. μεῖνον παρ' ἡμῖν καὶ ξυνέστιος γενοῦ.1150
- HP. αὖθις τόδ' ἔσται, νῦν δ' ἐπείγεσθαι με δεῖ.

AΔ. ἀλλ' εὐτυχοίης, νόστιμον δ' ἔλθοις ὁδόν.
 ἀστοῖς δὲ πάσῃ τ' ἐννέπω τετραρχίᾳ,
 1155 χοροὺς ἐπ' ἐσθλαῖς συμφοραῖσιν ἴστάναι
 βωμούς τε κνισᾶν βουνθύτοισι προστροπαῖς.
 νῦν γὰρ μεθηρμόσμεσθα βελτίω βίον
 τοῦ πρόσθεν· οὐ γὰρ εὐτυχῶν ἀρνήσομαι.

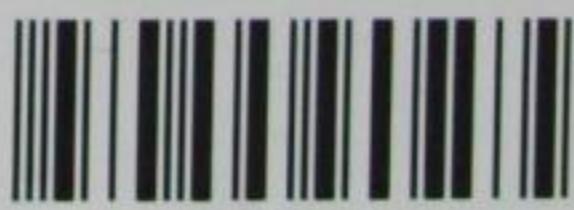
XO. πολλαὶ μορφαὶ τῶν δαιμονίων,
 1160 πολλὰ δ' ἀέλπτως κραίνονται θεοί·
 καὶ τὰ δοκηθέντ' οὐκ ἐτελέσθη,
 τῶν δ' ἀδοκήτων πόρον ηὔρε θεός.
 τοιόνδ' ἀπέβη τόδε πρᾶγμα.

4B:2 Entsäuerung

25. Sep. 2013

57. 8°3904

SLUB Dresden

2 0444760